ছূৰা - ৩

ইমৰানৰ পৰিয়াল

(আলি ইমৰান : ৩২)

মদীনাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ আলিফ লাম মীম।

২ আল্লাহ! তেওঁৰ বাহিৰে অন্য উপাস্য নাই, চিৰ-জীৱন্ত, সদা-বিদ্যমান।

৩ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তেওঁ তোমাৰ ওচৰত এই কিতাপ (অৰ্থাৎ কুৰআন) অৱতাৰণ কৰিছে সত্যৰ সৈতে,— ইয়াৰ আগেয়ে (পঠোৱা গ্ৰন্থবিলাকত বৰ্ণিত ভৱিষ্যৎবাণী) যি আহিছিল তাৰ সত্য সমৰ্থনৰূপে, আৰু তেওঁ তওৰাত আৰু ইঞ্জীল অৱতাৰণ কৰিছিলে,—

৪ ইয়াৰ আগতে (য'ত শেষ-নবী মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ আগমন সম্পৰ্কে বহুত ভৱিষ্যৎবাণী কৰা হৈছিল), মানুহৰ নিমিত্তে পথনিৰ্দেশৰূপে, আৰু তেওঁ (সৰ্বশেষত) অৱতাৰণ কৰিছে এই ফুৰকান (বা ন্যায়-অন্যায়ৰ আৰু সঁচা-মিছাৰ বিভেদকাৰী গ্ৰন্থ)। বস্তুতঃ যিসকলে অবিশ্বাস কৰে আল্লাহৰ বাণীসমূহত, সিহঁতৰ কাৰণে (নিৰ্ধাৰিত) ৰৈছে ভয়ঙ্কৰ শাস্তি। আৰু আল্লাহ মহাশক্তিশালী, প্ৰতিফল দানত সুসমৰ্থ।

৫ নিসন্দেহে আল্লাহ সম্পৰ্কে— তেওঁৰ ওচৰত কোনো বস্তু লুকাই থাকিব নোৱাৰে এই পৃথিৱীত আৰু মহাকাশতো নহয়।

৬ তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকক গঢ়ি তোলে জৰায়ুৰ ভিতৰত যেনেকৈ তেওঁ বিচাৰে। তেওঁৰ বাহিৰে অইন উপাস্য নাই— (তেৱেঁই) মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

৭ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমাৰ ওচৰত এই কিতাপ (অৰ্থাৎ কুৰআন) অৱতাৰণ কৰিছে, ইয়াৰ মাজৰ কিছুমান আয়াত 'মুহকম' (বা মৌলিক, যি সুস্পষ্টভাৱে স্থিৰ নিশ্চিত অৰ্থ জ্ঞাপন কৰে), সেইবিলাক হৈছে (এই) গ্ৰন্থৰ ভিত্তি, আৰু আনবিলাক 'মুতাশ্বাবিহ' (বা ৰূপক বা আলংকাৰিক, যাৰ বাহ্যিক অৰ্থৰ পৰা অন্তৰ্নিহিত অৰ্থ ওলাব লাগে মৌলিক আয়াতৰ বা বাস্তৱতাৰ ভিত্তিত)। কিন্তু সেইবিলাকৰ বেলিকা যিবিলাকৰ অন্তৰত আছে কুটিলতা সেইসকলে অনুসৰণ কৰে ইয়াৰ মাজৰ যিবিলাক ৰূপক (সেইবিলাক আয়াতক),— বিৰোধ সৃষ্টিৰ কামনাত আৰু (মনেসজা কাহিনীৰ অৱতাৰণা কৰি) ইয়াৰ ব্যাখ্যা দিয়াৰ প্ৰচেষ্টাত। আৰু ইয়াৰ (সঠিক) ব্যাখ্যা আল্লাহৰ বাহিৰে কোনেও নাজানে (এতেকে আল্লাহৰ প্ৰত্যাদিষ্ট এই কুৰআনৰ পৰাই উলিয়াব লাগিব ৰূপক আয়াতবোৰৰ অন্তৰ্নিহিত অৰ্থ)। আৰু যিসকল জ্ঞানৰ ওপৰত দৃঢ়ভাৱে প্ৰতিষ্ঠিত সেইসকলে কয়— "আমি ইয়াত বিশ্বাস কৰোঁ, এই সকলোবিলাক আমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰৰ পৰা (বিভিন্ন ধৰনে আমাক বুজাবলৈ অৱতীৰ্ণ হৈছে)।" আৰু (কুৰআনৰ অৰ্থ বা মৰ্ম উদ্ধাৰৰ এই পদ্ধতি অৱলম্বনত) কোনেও মনোযোগ নিদিয়ে জ্ঞানবানসকলৰ বাহিৰে।

৮ (তেওঁলোকে আৰু কয়) "আমাৰ প্ৰভু! আমাৰ অন্তৰক বিপথগামী নকৰিবা আমাক হেদায়ত কৰাৰ (বা পথ দেখুওৱাৰ) পাচত; আৰু তোমাৰ ওচৰৰ পৰা আমাক কৰুণা প্ৰদান কৰা। নিসন্দেহে তুমি নিজে পৰম দানশীল।

৯ "আমাৰ প্ৰভু! অৱশ্যেই তুমি মানুহবোৰক সমবেত কৰিবলৈ গৈছা এনে এক দিনৰ প্ৰতি যাৰ সম্বন্ধে কোনো সন্দেহ নাই।" আল্লাহে (শেষ-বিচাৰৰ নিমিত্তে ধাৰ্য) স্থান-কালৰ নিশ্চয় সাল-সলনি নকৰে।

পৰিচ্ছেদ - ২

১০ যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততিয়ে দৰাচলতে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে কোনোভাৱেই সিহঁতক কেতিয়াও লাভবান নকৰিব। আৰু সিহঁত নিজেই হৈছে (দুযখৰ) জুইৰ শলা,—

১১ (সিহঁতৰ দৃষ্টান্ত হৈছে) ফিৰআউনৰ দলৰ সংগ্ৰামৰ দৰে, আৰু যিবিলাক সিহঁতৰ পূৰ্বৱৰ্তীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল (সিবিলাকৰ সংগ্ৰামৰ দৰে)। সিহঁতে আমাৰ প্ৰত্যাদেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰিছিল, সেইকাৰণে আল্লাহে সিহঁতক ধৰিছিল সিহঁতৰ অপৰাধৰ নিমিত্তে। আৰু আল্লাহ (পাপিষ্ঠবিলাকক) প্ৰতিফলদানত কঠোৰ।

১২ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক কোৱা— "তোমালোক অচিৰেই পৰাজিত হ'বা, আৰু (পৰকালত) তোমালোকক খেদি নিয়া হ'ব জাহান্নামৰ পিনে; আৰু নিকৃষ্ট সেই বিশ্ৰাম স্থান।"

১৩ ইতিপূৰ্বে তোমালোকৰ কাৰণে (ইছলামৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে) এটি নিদৰ্শন আহিছিল (বদৰৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত) দুই সৈন্যদল মুখামুখি হোৱাত—

এদলে যুদ্ধ কৰিছিল আল্লাহৰ পথত, আৰু অন্যদল অবিশ্বাসী; এইসকলে (—মুছলিমসকলে) চকুৰে দেখাত সিহঁতক দেখিছিল নিজৰ (মাত্ৰ) দুগুণ (অথচ শত্ৰুপক্ষৰ আচল সংখ্যা দেখা পালে এওঁলোকৰ পক্ষে ভীত হৈ পৰাটোৱেই আছিল স্বাভাৱিক)। আৰু আল্লাহে নিজৰ সাহায্য দি (যেনে ফিৰিশ্বতা পঠিয়াই) সহায় কৰে যাকে তেওঁ (যোগ্য বিবেচনাত) ইচ্ছা কৰে। নিসন্দেহে ইয়াত শিকনি আছে দৃষ্টিমানসকলৰ বাবে।

১৪ (সাধাৰণ) মানুহৰ পক্ষে মনোৰম বোধ হয় নাৰীৰ সাহচৰ্যৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ আৰু সন্তান-সন্ততিৰ (প্ৰতি ভালপোৱা), আৰু সোণ আৰু ৰূপৰ সঞ্চিত ভাণ্ডাৰৰ (প্ৰতি লোভ), আৰু সুশিক্ষিত ঘোঁৰাৰ তথা গবাদি-পশুৰ (প্ৰতি মোহ), আৰু খেতি-পথাৰৰ (প্ৰতি আকৰ্ষণ)। এইবিলাক এই দুনিয়াৰ (ক্ষণস্থায়ী) জীৱনৰ আহিলাপাতি; অথচ আল্লাহ— তেওঁৰ ওচৰত আছে (চিৰ শান্তিৰ আবাস বা) উত্তম নিভৃত বিশ্ৰামস্থল।

১৫ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! ভোগবিলাসত আসক্ত এই মানুহবোৰক) তুমি কোৱা— "তোমালোকক এইবিলাকতকৈও ভাল বস্তুৰ খা-খবৰ দিমনে? যিসকল সুপথত চলে সেইসকলৰ নিমিত্তে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ৰৈছে বাগানসমূহ, যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিজৰাবোৰ, তাতেই তেওঁলোক থাকিব চিৰকাল আৰু (পাব) পৱিত্ৰ লগ-লগৰীয়া, আৰু আল্লাহৰ সন্তুষ্টি। আৰু আল্লাহ (তেওঁৰ) বান্দাসকলৰ পৰ্যবেক্ষক—

১৬ "যিসকলে কয়— 'আমাৰ প্ৰভু! আমি নিশ্চয় ঈমান আনিছো, এতেকে আমাৰ অপৰাধৰ পৰা তুমি আমাক ত্ৰাণ কৰা, আৰু (দুযখৰ) জুইৰ যাতনাৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰা।'

১৭ "(এওঁলোক হৈছে কৰ্মক্ষেত্ৰত) ধৈৰ্যশীল, আৰু সত্যপৰায়ণ, আৰু (আল্লাহৰ প্ৰতি) অনুগত, আৰু (জনগণৰ কাৰণে) খৰচ কৰোঁতা, আৰু শেহৰাতিত পৰিত্ৰাণ প্ৰাৰ্থী।"

১৮ আল্লাহে (নিজে তেওঁৰ সুশৃঙ্খলাবদ্ধ সৃষ্টিৰ জৰিয়তে) সাক্ষ্য দিছে যে তেওঁৰ বাহিৰে অইন কোনো উপাস্য নাই, আৰু ফিৰিশ্বতাসকলেও, আৰু জ্ঞানৰ অধিকাৰীসকলে ন্যায়ত অধিষ্ঠিত হৈ (একেই সুৰে আল্লাহৰ একত্বৰ সাক্ষ্য দিছে)। (আল্লাহ সম্পৰ্কে বিশ্বজনীন ঘোষণা হৈছে—) তেওঁৰ বাহিৰে কোনো উপাস্য নাই, মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

১৯ নিসন্দেহে আল্লাহৰ ওচৰত ধৰ্ম হৈছে (একমাত্ৰ) ইছলাম। আৰু যিসকলক (ইতিপূৰ্বে ঐশিক) কিতাপ দিয়া হৈছিল সেইসকলে (এই বিষয়ে) মতভেদ কৰা নাই কেৱল সেইবিলাকৰ বাহিৰে যিবিলাকৰ ওচৰত জ্ঞানৰ বিষয় অহাৰ পিচতো নিজৰ মাজতে ঈৰ্ষা-বিদ্বেষ কৰিছিল। আৰু যি আল্লাহৰ নিৰ্দেশৰ প্ৰতি অবিশ্বাস পোষণ কৰে (সি দেখিবলৈ পাব)— নিসন্দেহে আল্লাহ হিচাপ-নিকাচত তৎপৰ।

২০ কিন্তু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! তথাপি) যদি সিহঁতে তোমাৰ সৈতে বিবাদ কৰে তেন্তে তুমি কোৱা— "মই আল্লাহৰ পিনে মোৰ মুখ পূৰ্ণ অনুগত কৰিছো, আৰু যিসকলে মোক অনুসৰণ কৰে (তেওঁলোকো ভিন্নমুখী নহয়)।" আৰু যিসকলক কিতাপ দিয়া হৈছে সেইসকলক কোৱা, আৰু নিৰক্ষৰ সকলকো— "তোমালোকে (ইছলামধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি আল্লাহত) আত্মসমৰ্পণ কৰিছানে?" এতেকে সিহঁতে যদি আত্মসমৰ্পণ কৰে তেন্তে অৱশ্যেই সিহঁত সৎপথপ্ৰাপ্ত হ'ব; আৰু যদি সিহঁতে (ইছলাম এৰি) ঘূৰি যায় তেন্তে দৰাচলতে তোমাৰ ওপৰত (দায়িত্ব) হৈছে (আল্লাহৰ বাণী মানুহৰ ওচৰত) পৌছাই দিয়াৰ। আৰু আল্লাহ (তেওঁৰ) বান্দাসকলৰ (ক্ৰিয়াকলাপৰ) দৰ্শক।

পৰিচ্ছেদ - ৩

২১ নিসন্দেহে যিবিলাকে আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলীত অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু নবীসকলক অন্যায়ভাৱে হত্যা কৰিবলৈ যায়, আৰু মানুহৰ মাজত যিসকলে ন্যায় প্ৰতিষ্ঠাৰ নিৰ্দেশ দিয়ে সেইসকলকো হত্যা কৰিবলৈ যায়,— সিহঁতক তুমি সুসংবাদ দিয়া ব্যথাময় যাতনাৰ।

২২ ইহঁতেই সেইবিলাক যিবিলাকৰ কাম-কাজ বৃথা হ'ব এই দুনিয়াত আৰু আখেৰাতত; আৰু সিহঁতৰ কাৰণে সাহায্যকাৰীসকলৰ কোনোৱেই নাথাকিব।

২৩ তুমি সিহঁতৰ (অৰ্থাৎ ইহুদীবিলাকৰ) ফালে চোৱা নাইনে যিসকলক ধৰ্মগ্ৰন্থৰ কিছু অংশ দিয়া হৈছে (যাৰ বহুলাংশ সিহঁতে সাল-সলনি কৰি লৈছে)? সিহঁতক আহ্বান কৰা হৈছে, আল্লাহৰ কিতাপৰ (অৰ্থাৎ কুৰআনৰ) পিনে, যাতে ইখনে সিবিলাকৰ মাজত (বিভিন্ন সমস্যাৰ) মীমাংসা কৰিব পাৰে। তাৰ পিচত সিহঁতৰ মাজৰ এটি দল ঘূৰি গ'ল, ফলত সিহঁত হ'ল অগ্ৰাহ্যকাৰী।

২৪ এনে আছিল (সিহঁতৰ ক্ৰিয়া-কীৰ্তি) কাৰণ সিহঁতে কয়— "(দুযখৰ) জুইয়ে আমাক কদাচিতো স্পৰ্শ নকৰিব গণনাৰ দিন কেইটাৰ বাহিৰে।" আৰু সিহঁতৰ (মনেগঢ়া) ধৰ্মমতত সিহঁতে নিজকে প্ৰতাৰণা কৰি চলিছে সিহঁতে (নিজৰ খেয়াল-খুচিমতে) যি জালিয়াতি কৰি আছে তাৰ দ্বাৰা।

২৫ গতিকে কেনে হ'ব (সিহঁতৰ অৱস্থা), যেতিয়া আমি সিহঁতক গোট খুওৱাম এনে এক (বিচাৰৰ) দিনত যাৰ সম্বন্ধে কোনো সন্দেহ নাই; আৰু প্ৰত্যেক সত্বাকে পুৰাপুৰি প্ৰতিদান দিয়া হ'ব যি সি অৰ্জন কৰিছে, আৰু সিহঁতৰ প্ৰতি (অকণমানো) অন্যায় কৰা নহ'ব?

২৬ তুমি কোৱা— "হে আল্লাহ! (ইহলৌকিক আৰু পাৰলৌকিক) সাম্ৰাজ্যৰ অধিপতি! তুমি যাকে (যোগ্য বিবেচনা কৰি) ইচ্ছা কৰা তাকে সাম্ৰাজ্য প্ৰদান কৰা; আকৌ যাৰ ওচৰৰ পৰা (অযোগ্যতা হোৱা হেতুকে) ইচ্ছা কৰা ৰাজত্ব কাঢ়ি নিয়া; আৰু যাকে খুচি সন্মান দান কৰা, আকৌ যাকে খুচি অপমানিত কৰা,— তোমাৰ হাততেই ৰৈছে কল্যাণ (গতিকে 'আল্লাহৰ সাম্ৰাজ্য' বা স্বৰ্গৰাজ্য অযোগ্য পাত্ৰৰ পৰা যোগ্য পাত্ৰকে তুমি অৰ্পণ কৰিবা)। নিসন্দেহে তুমি সকলোৰে ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

২৭ "তুমি (আমাৰ আশ্ৰয়হীন অন্ধকাৰ) ৰাতিক প্ৰৱেশ কৰোৱা (বিজয়দীপ্ত) দিনলৈ, আকৌ (ইছ্ৰাইলৰ গৌৰৱময়) দিনক প্ৰৱেশ কৰোৱা ৰাতিলৈ, আৰু প্ৰাণবান সকলক উদ্গত কৰা মৃতকৰ পৰা, আকৌ মৃতকক উলিয়াই আনা জীৱন্তৰ পৰা; আৰু (সেইদৰে তোমাৰ বিবেচনা অনুযায়ী) যাকে ইচ্ছা কৰা বেহিচাপ জীৱিকা দান কৰা।"

২৮ বিশ্বাসীসকলে যেন (যুদ্ধকালীন অৱস্থাত) বিশ্বাসীসকলক বাদ দি অবিশ্বাসীসকলক বন্ধুৰূপে গ্ৰহণ নকৰে। আৰু যি এনে কৰিব (সি জানি ৰাখক যে) আল্লাহৰ পৰা (তাৰ নিমিত্তে সাহায্যৰ) একোৱেই নাথাকিব, কিন্তু যদি তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা সতৰ্কতাস্বৰূপ সাৱধান হ'বলৈ চোৱা (তেন্তে তেনে ক্ষেত্ৰত দোষ নহ'ব)। আৰু আল্লাহে তোমালোকক তেওঁৰ (পৰা কৰ্মফল পোৱা) সম্বন্ধে সাৱধান কৰিছে; আৰু আল্লাহৰ ফালেই শেষ গতি।

২৯ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "তোমালোকৰ অন্তৰত যি (কুচিন্তা বা কুপ্ৰবৃত্তি) আছে তাক (দমন কৰি) লুকাই ৰাখা, অথবা তাক (কাৰ্যত পৰিণত কৰি) প্ৰকাশ কৰা, আল্লাহে সেইটো জানে। আৰু তেওঁ জানে যিকিবা আছে মহাকাশত আৰু যিকিছু পৃথিৱীত। আৰু আল্লাহ সকলোৰে ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।"

৩০ (হিচাপ-নিকাচৰ) সেইদিনা প্ৰত্যেক সত্ত্বাই দেখিবলৈ পাব ভাল যিকিবা সি কৰিছিল সেইটো (তাৰ সন্মুখত) হাজিৰ কৰা হৈছে, আৰু বেয়া যিকিছু সি কৰিছিল সেইটোও; সি বিচাৰিব— তাৰ আৰু ইয়াৰ মাজত যদি সুদীৰ্ঘ ব্যৱধান থাকিলেহেঁতেন। কিন্তু আল্লাহে তোমালোকক সাৱধান কৰিছে তেওঁৰ সম্বন্ধে। আৰু আল্লাহ (তেওঁৰ খাঁটি) বান্দাসকলৰ প্ৰতি স্নেহময়।

পৰিচ্ছেদ - ৪

৩১ (হে নবী!) তুমি কোৱা— "তোমালোকে (নিজকে আল্লাহৰ প্ৰিয়পাত্ৰ বুলি গপ না মাৰি) যদি আল্লাহকে (সঁচাকৈ) ভাল পোৱা তেন্তে তোমালোকে মোক অনুসৰণ কৰা, (তেতিয়া) আল্লাহে তোমালোকক ভাল পাব, আৰু তোমালোকক পৰিত্ৰাণ কৰিব তোমালোকৰ অপৰাধৰ পৰা। কিয়নো আল্লাহ পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।"

৩২ তুমি কোৱা— "আল্লাহৰ আজ্ঞা পালন কৰা আৰু ৰছুলৰো।" কিন্তু সেইবিলাক যদি (অবাধ্য হৈ) ফিৰি যায় তেন্তে (জানি ৰাখা—) নিসন্দেহে আল্লাহে অবিশ্বাসীবিলাকক ভাল নাপায়।

৩৩ আল্লাহে নিশ্চয় আদম আৰু নুহ আৰু ইব্ৰাহীম (আঃ)-ৰ বংশধৰক, আৰু (মুছা আৰু হাৰুন-আঃ-ৰ পিতা) ইমৰানৰ পৰিয়ালক মানৱগোষ্ঠীৰ ওপৰত উচ্চ মৰ্যাদা দিছিলে—

৩৪ (এওঁলোক উচ্চ মৰ্যাদাপ্ৰাপ্ত) এক বংশ পৰম্পৰা— একৰ পৰা সিহঁতৰ আনবিলাক (উদ্ভূত হৈছে, আৰু নিজৰ নিজৰ গুণ অনুযায়ী আল্লাহৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হ'ব পাৰিছে)। আৰু আল্লাহ সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

৩৫ স্মৰণ কৰা! ইমৰান বংশৰ এগৰাকী তিৰোতাই ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! মোৰ গৰ্ভত যি (সন্তান) আছে তাক মই তোমাৰ কাৰণে উচৰ্গ কৰিলো একান্তভাৱে, এতেকে মোৰ (এই লৰাজনক) কবুল কৰা; প্ৰকৃততে তুমি নিজেই সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।"

৩৬ তাৰ পিচত যেতিয়া তেওঁ তাক প্ৰসৱ কৰিলে, তেওঁ ক'লে— "প্ৰভু! (আচৰিত কথা!) মই কিন্তু ইয়াকে প্ৰসৱ কৰিলো এটি কন্যা (আৰু তওৰাতৰ বিধানমতে তিৰোতাই ধৰ্মযাজকতা কৰিব নোৱাৰে)।" আৰু আল্লাহে ভালকৈয়ে জানে কি তেওঁ প্ৰসৱ কৰিলে। আৰু (তেখেতে ভাবি থকা) ল'ৰা সন্তান (এইজনী) কন্যা সন্তানৰ নিচিনা নহয়। (তেওঁ কৈ গ'লে—) "আৰু মই তাইৰ নাম ৰাখিলো মৰিয়ম, আৰু মই অৱশ্যেই তোমাৰ আশ্ৰয়ত তাইক ৰাখিছো, আৰু তাইৰ সন্তান-সন্ততিকো (তোমাৰ আশ্ৰয়ত ৰাখিছো) ভ্ৰষ্ট চয়তানৰ (প্ৰভাৱৰ) পৰা।"

৩৭ এতেকে তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক (অৰ্থাৎ মাকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ লগতে মৰিয়মক) কবুল কৰিলে সুন্দৰ স্বীকৃতিৰ সৈতে, ফলত তেওঁক বৰ্ধিত কৰিলে সুন্দৰ বৰ্ধনত; আৰু তেওঁৰ অভিভাৱকত্ব অৰ্পণ কৰিলে (ধৰ্ম মন্দিৰৰ সেৱাইত) যাকাৰিয়াকে। যেতিয়াই যাকাৰিয়াই তাইৰ ওচৰলৈ উপসনাস্থলত প্ৰৱেশ কৰিছিলে তাইৰ ওচৰত তেওঁ দেখিবলৈ পাইছিলে ৰিযেক (অৰ্থাৎ পাৰ্থিৱ খাদ্যবস্তু আৰু আধ্যাত্মিক জ্ঞানভাণ্ডাৰ)। তেওঁ কৈছিলে— "হে মৰিয়ম! এইবিলাক তোমাৰ ওচৰত ক'ৰ পৰা (আহে)?" তেওঁ ক'লে— "ই আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা। নিসন্দেহে আল্লাহে যাকে ইচ্ছা কৰে তাকে বেহিচাপ ৰিযেক দান কৰে।"

৩৮ (সৰু ছোৱালীৰ মাজত এনে ধৰ্মনিষ্ঠা দেখি যাকাৰিয়াৰ মনত অনুৰূপ ধৰ্মপৰায়ণ সন্তানৰ আকাঙ্খা জাগিলে, গতিকে) তাতেই যাকাৰিয়াই তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; তেওঁ ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! তোমাৰ ওচৰৰ পৰা মোক এটি উত্তম সন্তান দিয়া। নিসন্দেহে তুমি (সকলো) প্ৰাৰ্থনাৰ শ্ৰোতা।"

৩৯ তেওঁ উপসনাস্থলত নামাযত থিয় থাকোতেই ফিৰিশ্বতাসকলে তেওঁক মাতি ক'লে— "আল্লাহে নিশ্চয় আপোনাক সুসংবাদ দিছে (এজন পুত্ৰ সন্তান) ইয়াহ্য়াৰ, (তেওঁ আহিছে) আল্লাহৰ বাণীৰ সত্যতা প্ৰতিপন্ন কৰিবলৈ, আৰু (তেওঁ হ'ব) সন্মানিত আৰু চৰিত্ৰবান, আৰু সাধুপুৰুষসকলৰ পৰা এজন নবী।"

৪০ তেওঁ (আল্লাহক উদ্দেশ কৰি) ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! ক'ৰ পৰা মোৰ ল'ৰা হ'ব পাৰে, যেহেতু ইতিমধ্যেই মোৰ ওচৰত বাৰ্ধক্য আহি পাইছে, তদুপৰি মোৰ স্ত্ৰী বন্ধ্যা?" তেওঁ ক'লে— "এইদৰেই— আল্লাহে সেইটোৱেই কৰে যিটো তেওঁ বিচাৰে।"

৪১ তেওঁ ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! মোৰ নিমিত্তে এটি নিদৰ্শন নিৰ্ধাৰিত কৰা (যাতে মোৰ অন্তৰত দৃঢ়প্ৰত্যয় জন্মে যে আমাৰো সন্তান জন্মিব পাৰে)।" তেওঁ ক'লে— "তোমাৰ নিদৰ্শন হৈছে এয়ে যে তুমি লোকজনৰ সৈতে তিনিদিন কথা নক'বা কেৱল ইঙ্গিতৰ বাহিৰে; আৰু তোমাৰ প্ৰভুক বেচিকৈ স্মৰণ কৰিবা আৰু তেওঁৰ গুণগান কৰিবা নিশাভাগত আৰু পুৱাবেলাতে।"

পৰিচ্ছেদ - ৫

৪২ আৰু স্মৰণ কৰা! (মৰিয়ম গাভৰু হোৱাৰ পিচত) ফিৰিশ্বতাসকলে ক'লে— "হে মৰিয়ম! নিশ্চয় আল্লাহে তোমাক (নবীৰ সুযোগ্যা মাতা হ'বলৈ) নিৰ্বাচন কৰিছে, আৰু তোমাক পৱিত্ৰ কৰিছে , আৰু বিশ্বজগতৰ নাৰীসকলক ওপৰত তোমাকে নিৰ্বাচন কৰিছে।

৪৩ "হে মৰিয়ম! তোমাৰ প্ৰভুৰ অনুগত হৈ থাকা, আৰু সিজ্‌দা কৰা আৰু ৰুকু কৰা ৰুকুকাৰীসকলৰ সৈতে।"

৪৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) এয়াই হৈছে অদৃশ্য বাৰ্তাসমূহৰ পৰা যি তোমাৰ ওচৰত আমি প্ৰত্যাদেশ কৰিছো। আৰু তুমি সিহঁতৰ কাষত নাছিলা যেতিয়া সিহঁতে কলম নিক্ষেপ কৰিছিল (অৰ্থাৎ লটাৰি খেলিছিল) সিহঁতৰ মাজত কোনে মৰিয়মৰ অভিভাৱকত্ব ল'ব সেই সম্পৰ্কে (সিদ্ধান্ত ল'বলৈ), আৰু তুমি সিহঁতৰ সমীপত নাছিলা যেতিয়া সিহঁতে পৰস্পৰে হকাহুনা কৰিছিলে।

৪৫ স্মৰণ কৰা! (লটাৰিৰ মাধ্যমেৰে সিদ্ধান্তটো পকাপকি হোৱাৰ পাছত) ফিৰিশ্বতাসকলে ক'লে— "হে মৰিয়ম, নিসন্দেহে আল্লাহে তোমাক সুসংবাদ দিছে তেওঁৰ পৰা এটি (ভৱিষ্যৎ) বাণীৰ দ্বাৰা— তেওঁৰ নাম হৈছে মছীহ মৰিয়ম-পুত্ৰ ঈছা, ইহকাল আৰু পৰকালত সন্মানৰ যোগ্য, আৰু তেওঁ হৈছে (নবুওৱৎ প্ৰদানৰ দ্বাৰা আল্লাহৰ) নৈকট্যত আনি-লোৱাসকলৰ অন্তৰ্গত।

৪৬ "আৰু তেওঁ লোকসকলৰ সৈতে কথা ক'ব দোলনাত (থকা অৱস্থাত, অৰ্থাৎ বাল্যকালত), আৰু বাৰ্দ্ধক্যকালত, আৰু তেওঁ হ'ব সৎকৰ্মীসকলৰ অন্যতম।"

৪৭ তেওঁ (—মৰিয়মে) ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! ক'ৰ পৰা মোৰ সন্তান হ'ব যেতিয়া পুৰুষ মানুহে (এতিয়াও) মোক স্পৰ্শ কৰা নাই?" তেওঁ ক'লে— "এইভাৱেই আল্লাহে সৃষ্টি কৰে যিয়ে তেওঁ বিচাৰে। (আচল কথা হৈছে) তেওঁ যেতিয়া কোনো বিষয়ে (কিবা কৰাৰ) সিদ্ধান্ত কৰে, তেওঁ তেতিয়া সেইসম্বন্ধে কেৱল কয়— 'হোৱা' আৰু সেইটো (সৃষ্টিচক্ৰৰ নিয়ম অনুযায়ী নিৰ্ধাৰিত সময়ত) হৈ যায়।

৪৮ "আৰু তেওঁ তেখেতক শিকাব (বিভিন্ন) ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞানভাণ্ডাৰ আৰু তওৰাত আৰু ইঞ্জীল।

৪৯ "আৰু (আল্লাহে তেওঁক বনাব) ইছ্ৰাইল বংশীয়সকলৰ প্ৰতি ৰছুল। (তেওঁৰ বাণীৰ ধৰন হৈছে ৰূপক বা আলঙ্কাৰিক বৰ্ণনা আৰু সেই হিচাপে তেওঁ ক'ব—) 'নিসন্দেহে মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা এটি নিৰ্দৰ্শন লৈ,— মই অৱশ্যেই তোমালোকৰ নিমিত্তে মাটিৰ পৰা তৈয়াৰী কৰিছো চৰাইৰ নিচিনা মূৰ্তি, তাৰ পাচত তাতে মই ফুঁই মাৰো, তেতিয়া সেইটো পক্ষী হৈ যায় আল্লাহৰ ইচ্ছাত, আৰু মই আৰোগ্য কৰো অন্ধক, আৰু কুষ্ঠ ৰোগীক, আৰু মই জীৱন দিওঁ মৃতকক আল্লাহৰ ইচ্ছাত। আৰু মই তোমালোকক খবৰ দিওঁ যিবিলাক খাবা আৰু যি তোমালোকে নিজৰ ঘৰত মজুত কৰি ৰাখা। নিসন্দেহে ইয়াত বিশেষ নিৰ্দৰ্শন আছে তোমালোকৰ কাৰণে যদি তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা;

৫০ " 'আৰু তওৰাতৰ পৰা যিখিনি (বাণী) মোৰ ওচৰত আছে (মই আহিছো) তাৰ সত্য সমৰ্থনকাৰীৰূপে, আৰু মই যাতে তোমালোকৰ নিমিত্তে বৈধ কৰিব পাৰো তাৰে কিছুমান যি তোমালোকৰ বাবে (পূৰ্ববৰ্তী অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত) হৈছিল নিষিদ্ধ; আৰু মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা এটি (কালোপযোগী) বাণী লৈ, এতেকে আল্লাহক ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা আৰু মোক অনুসৰণ কৰা।

৫১ " 'নিসন্দেহে আল্লাহ মোৰ প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু, এতেকে তেওঁৰেই উপাসনা কৰা,— এয়ে হৈছে সঠিক পথ।' "

৫২ কিন্তু যেতিয়া ঈছা (আঃ)-এ সিহঁতৰ মাজত অবিশ্বাস বোধ কৰিলে, তেওঁ ক'লে— "কোন হ'বা আল্লাহৰ পথত মোৰ সাহায্যকাৰী?" শিষ্যসকলে ক'লে— "আমি আল্লাহৰ (পথত) সাহায্যকাৰী হ'ম; আমি আল্লাহতে বিশ্বাস কৰো, আৰু তুমি সাক্ষ্য দিয়া যে আমি হৈছো আত্মসমৰ্পণকাৰী (মুছলিম, আৰু তুমি আজীৱন আমাক তোমাৰ অনুগতৰূপে দেখা পাবা)।

৫৩ "আমাৰ প্ৰভু! আমি ঈমান আনিছো তাত (যেনে তওৰাতত আৰু ইঞ্জীলত) যি তুমি অৱতাৰণ কৰিছা, আৰু আমি ৰছুলক (অৰ্থাৎ ঈছাক) অনুসৰণ কৰো; এতেকে আমাক লিখি ৰাখা (সত্যৰ) সাক্ষীদিওঁতাসকলৰ সৈতে।"

৫৪ আৰু সিহঁতে (অৰ্থাৎ ইহুদীবিলাকে) চক্ৰান্ত কৰিছিল (ঈছাক মিছলীয়া সাব্যস্ত কৰিবলৈ), আৰু আল্লাহেও পৰিকল্পনা কৰিছিলে (সিহঁতৰ এই প্ৰচেষ্টা নাকচ কৰি দিবলৈ)। আৰু আল্লাহ পৰিকল্পনাকাৰীসকলৰ ভিতৰত সৰ্বোত্তম।

পৰিচ্ছেদ - ৬

৫৫ স্মৰণ কৰা! আল্লাহে ক'লে— "হে ঈছা, মই নিশ্চয় তোমাৰ মৃত্যু ঘটাম, আৰু মই তোমাক মোৰ ফালে (সন্মান আৰু মৰ্যাদাত) উন্নীত কৰিম, আৰু তোমাক পৰিশোধিত কৰিম (ইহুদীবিলাকৰ নিচিনা) যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সেইসকলৰ (প্ৰদত্ত অপবাদৰ) পৰা, আৰু যিসকলে তোমাক অনুসৰণ কৰিব সেইসকলক মই স্থান দিম যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ ওপৰত কিয়ামতৰ দিনলৈকে। ইয়াৰ পাচত মোৰেই ওচৰলৈ তোমালোকৰ প্ৰত্যাৱৰ্তন স্থান, তেতিয়া মই তোমালোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিম সেই বিষয়ে য'ত তোমালোকে মতভেদ কৰিছিলা।

৫৬ এতেকে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে মই সিহঁতক শাস্তি দিম কঠোৰ শাস্তিৰে এই দুনিয়াত আৰু পৰলোকত, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে সাহায্যকাৰীসকলৰ কোনোৰেই নাথাকিব।

৫৭ আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু ভাল কাম কৰিছে, তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য (পুৰস্কাৰ) তেওঁলোকক পুৰাপুৰি দিয়া হ'ব। আৰু অন্যায়কাৰীবিলাকক আল্লাহে ভাল নাপায়।

৫৮ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) এইটোৱেই (ইতিহাসৰ সেই গুপ্ত তথ্য) যিটো মই তোমাৰ ওচৰত বৰ্ণনা কৰিছো (মোৰ) নিৰ্দেশবাণী আৰু জ্ঞানগৰ্ভ উপদেশৰ পৰা।

৫৯ নিসন্দেহে ঈছাৰ দৃষ্টান্ত হৈছে আল্লাহৰ ওচৰত আদমৰ দৃষ্টান্তৰ দৰে। তেওঁ তেখেতক সৃষ্টি কৰিছিলে মাটিৰ পৰা; তাৰ পাচত তেওঁক কৈছিলে— 'হোৱা', গতিকে তেওঁ হৈ গ'ল।

৬০ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! এই বাণী) তোমাৰ প্ৰভুৰ পৰা অহা ধ্ৰুৱসত্য; গতিকে তোমালোকে সন্দেহকাৰীবিলাকৰ দলভুক্ত নহ'বা।

৬১ এতেকে যিবিলাকে তোমাৰ সৈতে এই বিষয়ে বিবাদ কৰে তোমাৰ ওচৰলৈ (সঠিক) জ্ঞানৰ যি আহিছে তাৰ পাচতো তেনেহ'লে (শেষ চেষ্টাস্বৰূপে) কোৱা— "আহা, আমি মাতি আনো আমাৰ সন্তানবিলাকক আৰু তোমালোকৰ সন্তানবিলাকক, আৰু আমাৰ তিৰোতাসকলক আৰু তোমালোকৰ তিৰোতাসকলক, আৰু আমাৰ আপোন লোকসকলক আৰু তোমালোকৰ আপোন লোকসকলক, তাৰ পাচত (আমাৰ প্ৰভুৰ দৰবাৰত) আমি মিনতি কৰো যেন আল্লাহৰ অভিশাপ পৰে মিছলীয়াসকলৰ ওপৰত।"

৬২ নিসন্দেহে এয়ে হৈছে প্ৰকৃততে (ঈছা-আঃ সম্বন্ধে) সত্য বিবৃতি; আৰু আল্লাহৰ ব্যতিৰেকে অইন কোনো উপাস্য নাই। আৰু নিসন্দেহে আল্লাহ— তেওঁ অৱশ্যেই মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

৬৩ কিন্তু সিহঁতে যদি (জানি-শুনি মুবাহেলাৰ প্ৰাৰ্থনাৰ পৰা) ফিৰি যায়, তেনেহ'লে আল্লাহ গণ্ডগোলকাৰীবিলাকৰ সম্যক জ্ঞাতা।

পৰিচ্ছেদ - ৭

৬৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল, আমাৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ মাজত পৰস্পৰ বুজাবুজিৰ মাজলৈ আহা, যেন আমি আল্লাহৰ ব্যতিৰেকে অইন কাৰো উপাসনা নকৰিম, আৰু তেওঁৰ সৈতে আমি অন্য কোনোবাক শ্বৰীক নকৰিম, আৰু কোনেও আল্লাহক বাদ দি অন্য কাকোৱেই প্ৰভু বুলি গ্ৰহণ নকৰিম।" কিন্তু সিহঁতে যদি (এই নীতি প্ৰত্যাখ্যান কৰি শ্বিৰকিৰ পিনে) ফিৰি যায় তেন্তে তোমালোকে কোৱা— "সাক্ষী থাকা, আমি কিন্তু (একেশ্বৰবাদী) মুছলিম।"

৬৫ হে গ্ৰন্থধাৰিসকল! তোমালোকে কিয় ইব্ৰাহীম (আঃ) সম্বন্ধে বিবাদ কৰা অথচ তওৰাত আৰু ইঞ্জীল তেওঁৰ পিছত ব্যতীত (আগতে) অৱতীৰ্ণ হোৱা নাই? তোমালোকে কি তেনেহ'লে (একোৱেই) নুবুজা (নে বুজিও নুবুজাৰ ভাও ধৰা)?

৬৬ চোৱা! তোমালোকেই সেইবিলাক যিবিলাকে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিছা যি বিষয়ত তোমালোকৰ (কিছু) জ্ঞান আছিল, তেন্তে কিয় তোমালোকে বিবাদ কৰিছা যি বিষয়ত তোমালোকৰ একো জ্ঞান নাই? আৰু আল্লাহে (সকলো) জানে, অথচ তোমালোকে (একোৱেই) নাজানা।

৬৭ ইব্ৰাহীম (আঃ) ইহুদী নাছিল, খ্ৰীষ্টানো নহয়, বৰং তেওঁ আছিল একনিষ্ঠ (আত্মসমৰ্পিত) মুছলিম, আৰু তেওঁ মুশ্বৰিকবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নাছিল।

৬৮ বাস্তৱতে ইব্ৰাহীম (আঃ)-ৰ নিকটতম লোক আছিল— যিসকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰি চলিছিল, আৰু এই নবী (মুহাম্মদ-ছাঃ), আৰু যিসকলে (মুছলিমৰূপে) ঈমান আনিছে। আৰু আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ ৰক্ষাকাৰী বন্ধু।

৬৯ গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলৰ এদলে বিচাৰে যেন সিহঁতে তোমালোকক বিপথগামী কৰিব পাৰে। আৰু (আচলতে) সিহঁতে নিজৰ বাহিৰে আন কাকোৱেই বিপথে নিব নোৱাৰে; কিন্তু সিহঁতে বুজিব পৰা নাই।

৭০ হে গ্ৰন্থধাৰিসকল! কিয় তোমালোকে আল্লাহৰ নিৰ্দেশসমূহত অবিশ্বাস পোষণ কৰা, অথচ তোমালোকে (ইয়াৰ সত্যতাৰ) সাক্ষ্য দিছা?

৭১ হে গ্ৰন্থধাৰিগণ! কিয় তোমালোকে সত্যক মিছাৰ আৱৰণ পিন্ধাই দিছা, আৰু তোমালোকে জানি-শুনিও সত্যক লুকাইছা?

পৰিচ্ছেদ - ৮

৭২ আৰু গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলৰ এদলে কয়— "যিসকলে ঈমান আনিছে সিহঁতৰ ওচৰত যি নাযিল হৈছে তাত তোমালোকেও বিশ্বাস কৰা দিনৰ আগবেলাত, আৰু তাৰ পিছবেলা (সেইটো) প্ৰত্যাখ্যান কৰা, যাতে সিহঁতেও (অৰ্থাৎ মুছলিমেও ইছলামৰ পৰা যেন) উভতি আহে।

৭৩ "তদুপৰি যিজনে (তওৰাতত বৰ্ণিত) তোমালোকৰ ধৰ্ম অনুসৰণ কৰে তেওঁৰ বাহিৰে (আনৰ প্ৰতি) ঈমান নানিবা।" (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "বাস্তৱিকতে (আচল) হেদায়ত হৈছে আল্লাহৰ হেদায়ত; এতেকে তোমালোকক যি (ঐশিক বাণী) দিয়া হৈছিল তাৰ নিচিনা (বাণী) আন এজনকো (অৰ্থাৎ মুহাম্মদ-ছাঃ-কো) দিয়া হৈছে; অথবা এইসকলে (—মুছলিমসকলে) তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত তোমালোকৰ সৈতে বিৰ্তক কৰিব পাৰিব।" (তুমি আৰু) কোৱা— "প্ৰকৃততে (নবী মনোনয়নৰ) অনুগ্ৰহ আল্লাহৰ হাতত; তেওঁ সেইটো (উপযুক্ত পাত্ৰত) দান কৰে যাকে তেওঁ পছন্দ কৰে। আৰু আল্লাহ মহাদানশীল, সৰ্বজ্ঞাতা";—

৭৪ তেওঁৰ কৰুণাবশতঃ (নবীৰূপে) তেওঁ নিৰ্বাচন কৰে যাকে তেওঁ পছন্দ কৰে; আৰু আল্লাহ বিপুল মহিমাৰ অধিকাৰী।

৭৫ আৰু গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলৰ মাজত এনে লোকো আছে যাৰ ওচৰত তুমি যদি এসোপা (ধনসম্পত্তি) আমানত ৰাখা সেইজনে তোমাক সেইখিনি ঘূৰাই দিব; আৰু সিহঁতৰ মাজত এনেও আছে যাৰ ওচৰত যদি তুমি এটি দিনাৰ (বা ফুটা পইচা) জমা ৰাখা সি তোমাক সেইখিনি ঘূৰাই নিদিব, যদিহে তুমি তাৰ ওচৰত (নাছোৰবান্দাভাৱে তাগিদা দি) থিয় দি নাথাকা। এইদৰে (সিহঁতে কৰি থাকে) কিয়নো সিহঁতে কয়— "অক্ষৰজ্ঞানহীন (আৰববাসী) সকলৰ

বিষয়ত আমাৰ কোনো পথ ধৰি চলাৰ দায়িত্ব নাই।" আৰু সিহঁতে আল্লাহ সম্বন্ধে মিথ্যাৰোপ কৰে যদিও সিহঁতে (ভাল কৰিয়েই প্ৰকৃত বিষয়খিনি) জানে।

৭৬ হয়, যিজনে নিজৰ অংগীকাৰ পালন কৰে আৰু (আল্লাহক) ভক্তি-শ্ৰদ্ধা কৰি চলে, তেতিয়া নিশ্চয় আল্লাহ ধৰ্মভীৰুসকলক ভাল পায়।

৭৭ নিসন্দেহে যিসকলে আল্লাহৰ অংগীকাৰ আৰু সিহঁতৰ প্ৰতিশ্ৰুতি কম দামত বিক্ৰী কৰি দিয়ে (অৰ্থাৎ সামান্য অজুহাত বা সুবিধা পালেই চুক্তি ভংগ কৰে), সিহঁতে— পৰকালত সিহঁতৰ কাৰণে (স্বৰ্গসুখৰ) কোনো ভাগ নাথাকিব, আৰু আল্লাহে সিহঁতৰ সৈতে কথাও নক'ব, বা সিহঁতৰ পিনে কিয়ামতৰ দিনা (ফিৰিও) নাচাব, আৰু তেওঁ সিহঁতক শুদ্ধও নকৰিব; আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে আছে কঠোৰ শাস্তি।

৭৮ আৰু নিশ্চয় সিহঁতৰ মাজত এদলে গ্ৰন্থপাঠত সিহঁতৰ জিভাক (বিশেষ পাৰদৰ্শিতাৰ সৈতে) পকাই তোলে যাতে তোমালোকে ভাবিব পাৰা যে সেইটো ধৰ্মগ্ৰন্থৰ পৰাই, অথচ (আচলতে) সেইটো গ্ৰন্থৰ পৰা নহয়। আৰু সিহঁতে কয়— "এইখিনি আল্লাহৰ ওচৰৰ পৰা", যদিও সেইখিনি আল্লাহৰ ওচৰৰ পৰা নহয়। আৰু সিহঁতে আল্লাহ সম্বন্ধে মিছা কথা কয়, যদিও সিহঁতে (নিজৰ জুৱাচুৰি ভাল কৰিয়েই) জানে।

৭৯ কোনো মানুহৰ ক্ষেত্ৰত এইটো হোৱা নাই যে আল্লাহে তেওঁক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু নিৰ্দেশনামা আৰু নবুওৱৎ (বা পয়গম্বৰত্ব) দিব, তাৰ পিচত তেওঁ লোকসকলক ক'ব— "তোমালোকে আল্লাহক এৰি মোৰ উপাসনাকাৰী হোৱা"; বৰং (তেওঁ ক'ব—) "তোমালোক ৰব্বানী (অৰ্থাৎ আল্লাহৰ উপাসক আৰু জনগণৰ শিক্ষক) হোৱা, কিয়নো তোমালোকে (গ্ৰন্থ) অনুশীলন কৰি চলিছিলা।"

৮০ আৰু তেওঁ তোমালোকক আদেশ নকৰিব যে তোমালোকে (আল্লাহৰ সৈতে) ফিৰিশ্তাসকলক আৰু নবীসকলক প্ৰভুৰূপে গ্ৰহণ কৰিবা। তেওঁ কি তোমালোকক আদেশ কৰিব অবিশ্বাসৰ পিনে, তোমালোক মুছলিম হোৱাৰ পাচতো?

পৰিচ্ছেদ - ৯

৮১ আৰু স্মৰণ কৰা! আল্লাহে নবীসকলৰ মাধ্যমে (মানৱগোষ্ঠীৰ ওচৰত) অংগীকাৰ কৰিছিলে— "নিসন্দেহে মই তোমালোকক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞানভাণ্ডাৰৰ পৰা (প্ৰচুৰ অনুগ্ৰহ) প্ৰদান কৰিছো, তাৰ পিচত তোমালোকৰ ওচৰলৈ এজন ৰছুল আহিব তোমালোকৰ ওচৰত যি (ভৱিষ্যৎবাণী) আছে তাৰ সত্য-সমৰ্থন কৰি; তোমালোকে (তেতিয়া) অৱশ্যে তেওঁৰ প্ৰতি ঈমান আনিবা আৰু নিশ্চয় তেওঁক সাহায্য কৰিবা।" তেওঁ (—আল্লাহে, আৰু) কৈছিলে— "তোমালোকে কি স্বীকাৰ কৰিলা আৰু এই বিষয়ত মোৰ চৰ্ত গ্ৰহণ কৰিলা?" সিহঁতে কৈছিল— "আমি স্বীকাৰ কৰিলো।" তেওঁ ক'লে— "তেন্তে তোমালোকে সাক্ষ্য দিবা আৰু ময়ো (এই অংগীকাৰত) তোমালোকৰ লগত সাক্ষ্যদাতাসকলৰ অন্যতম।"

৮২ এতেকে যিসকলে ইয়াৰ পাচত (এই অংগীকাৰৰ পৰা) উভতি যায় তেনেহ'লে সিহঁতে নিজেই হৈছে পাপাচাৰী।

৮৩ সিহঁতে তেন্তে আল্লাহৰ ধৰ্মৰ বাহিৰে অইন কিবা বিচাৰিছেনে? অথচ তেওঁৰ প্ৰতি আত্মসমৰ্পণ কৰিছে যি কোনোবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু পৃথিৱীত— নিজ ইচ্ছাই (অনুপ্ৰাণিত হৈ) অথবা (অন্য পথ নাপাই) অনিচ্ছাই; আৰু তেওঁৰ ওচৰতেই সিহঁতক ফিৰাই অনা হ'ব।

৮৪ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "আমি বিশ্বাস কৰো আল্লাহত আৰু যি আমাৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে (অৰ্থাৎ এই কুৰআনত) আৰু যি নাযিল হৈছিল ইব্ৰাহীম (আঃ) আৰু ইছমাইল (আঃ) আৰু ইছহাক (আঃ) আৰু ইয়াকুব (আঃ) আৰু গোত্ৰীয়সকলৰ ওচৰত, আৰু যি দিয়া হৈছিল মূছা (আঃ)-ক আৰু ঈছা (আঃ)-ক আৰু (পৃথিৱীৰ আন) নবীসকলক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা। আমি তেওঁলোকৰ কোনো এজনৰ মাজতো পাৰ্থক্য নকৰো; আৰু তেওঁৰেই ওচৰত আমি আত্মসমৰ্পণকাৰী (মুছলিম বুলি ঘোষণা কৰিছো)।"

৮৫ আৰু যিসকলে ইছলাম (ধৰ্ম) পৰিত্যাগ কৰি অন্য কোনো ধৰ্ম অনুসৰণ কৰে তেনেহ'লে তাৰ পৰা কেতিয়াও সেইটো কবুল কৰা নহ'ব। আৰু আখেৰাতত সি হ'ব ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

৮৬ আল্লাহে কেনেকৈ হেদায়ত কৰিব সেই লোকসকলক যিসকলে (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ প্ৰতি) অবিশ্বাস পোষণ কৰে (পূৰ্ববৰ্তী নবীসকলৰ প্ৰতি) সিহঁতৰ বিশ্বাস স্থাপনৰ (পাচতো, অথচ সেই নবীসকলে শেষ-নবীৰ আগমন সম্পৰ্কে ভৱিষ্যৎবাণী কৰি গৈছিল), আৰু এই ৰছুল সত্য বুলি সাক্ষী দিয়াৰ (পাচতো), আৰু (মুহাম্মদেই যে সেই প্ৰতিশ্ৰুত ৰছুল এই সম্পৰ্কে) স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী সিহঁতৰ ওচৰলৈ অহাৰ পাচতো? আৰু অন্যায়কাৰী দলক আল্লাহে হেদায়ত নকৰে।

৮৭ এইবিলাকেই— ইহঁতৰ প্ৰাপ্য এই যে সিহঁতৰ ওপৰত ধিক্কাৰ হওক আল্লাহৰ আৰু ফিৰিশ্তাসকলৰ আৰু মানুহৰ সম্মিলিতভাৱে,—

৮৮ ইয়াতেই (অৰ্থাৎ সকলোফালৰ পৰা লাঞ্ছিত বঞ্চিত অৱস্থাত) সিহঁত অৱস্থান কৰিব। সিহঁতৰ ওপৰৰ পৰা (প্ৰাপ্য) যাতনা লাঘৱ কৰা নহ'ব আৰু সিহঁতক (অলপমান) বিৰামো দিয়া নহ'ব,—

৮৯ সেইসকলৰ বাহিৰে যিসকলে ইয়াৰ পাচত তওবা কৰে আৰু (নিজৰ আচৰণ) সংশোধন কৰে, এতেকে আল্লাহ নিশ্চয়ে (সিহঁতৰ কাৰণে) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

৯০ নিসন্দেহে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ বিশ্বাস স্থাপনৰ পিচতো, তাৰ পাচত অবিশ্বাস বঢ়াই নি থাকে, সিহঁতৰ (বিশ্বাসী হোৱাৰ সময়ত কৰা) তওবা কেতিয়াও কবুল কৰা নহ'ব; আৰু ইহঁত নিজেই হৈছে পথভ্ৰষ্ট।

৯১ বাস্তৱিকতে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে আৰু মৰি যায় সিহঁত অবিশ্বাসী থকা অৱস্থাতে, তেনেহ'লে সিহঁতৰ কোনো এজনৰ পৰাও পৃথিৱী ভৰা সোণও (প্ৰায়শ্চিত্ত স্বৰূপে) গ্ৰহণ কৰা নহ'ব, যদি সি তাকে দি মুক্তি পাবলৈ বিচাৰে। ইহঁতেই— ইহঁতৰ নিমিত্তে (অপেক্ষা কৰিছে) ব্যথাদায়ক শাস্তি আৰু ইহঁতৰ (পৰিত্ৰাণৰ) নিমিত্তে নাথাকিব কোনো সাহায্যকাৰী।

৪ৰ্থ পাৰা

পৰিচ্ছেদ - ১০

৯২ তোমালোক কেতিয়াও ধৰ্মনিষ্ঠ হ'ব নোৱাৰিবা যেতিয়ালৈকে নেকি তোমালোকে (ইছলামৰ কাৰণে) ব্যয় কৰা তোমালোকে ভাল পোৱা বস্তুৰ পৰা। আৰু তোমালোকে যি বস্তুকেই (আল্লাহৰ পথত) খৰচ কৰিবা, নিশ্চয় আল্লাহ সেইসম্বন্ধে সৰ্বজ্ঞাতা।

৯৩ সকলো খাদ্য (যি ইব্ৰাহীম-আঃ-ৰ বাবে বৈধ ৰৈছে সেইটো) বৈধ আছিল ইছ্ৰাইলৰ বংশধৰসকলৰ বাবেও— সেইবিলাকৰ বাহিৰে যিবিলাক তওৰাত অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ আগতে ইছ্ৰাইলীসকলে নিজৰ কাৰণে নিষিদ্ধ কৰিছিল। (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! তুমি সিহঁতক) কোৱা— "তেনেহ'লে তওৰাত লৈ আহা আৰু সেইখন পঢ়া (ক'তনো সেইবোৰ খাদ্যত নিষেধাজ্ঞা ৰৈছে), যদি (তোমালোকৰ দাবী সম্পৰ্কে) তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।"

৯৪ এতেকে যিজনে ইয়াৰ পাচত আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিথ্যাৰোপ কৰে (আৰু বৈধ খাদ্যত নিষেধাজ্ঞা জাৰি কৰে) তেনেহ'লে সিবিলাক নিজেই হৈছে অন্যায়কাৰী।

৯৫ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "আল্লাহে সত্যকথা কয়, কাজেই ঋজুস্বভাৱ ইব্ৰাহীম (আঃ)-ৰ ধৰ্ম (ইছলাম) অনুসৰণ কৰা। আৰু তেওঁ বহুখোদাবাদীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নাছিলে।"

৯৬ নিসন্দেহে মানৱজাতিৰ নিমিত্তে (আল্লাহৰ উপাসনাৰ) প্ৰথম যি উপাসনালয় প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল সেইটো হৈছে বাক্কাত (বা মক্কাতে অৱস্থিত কা'বা গৃহ),— অশেষ কল্যাণময় (সৰ্বপ্ৰাচীন উপাসনালয়); আৰু সকলো মানৱ গোষ্ঠীৰ নিমিত্তে পথপ্ৰদৰ্শক।

৯৭ ইয়াত আছে (তিনিটা) সুস্পষ্ট নিদৰ্শনাৱলীঃ *(১)* মকামে ইব্ৰাহীম (বা ইব্ৰাহীম-আঃ-ৰ অৱস্থানস্থল, যি ঠাইত মূৰ্তিপূজাৰ পংকিলতা কেতিয়াও প্ৰৱেশ নকৰিব); আৰু *(২)* যি কোনোবা ইয়াত প্ৰৱেশ কৰিব সেইজন হৈছে নিৰাপদ (কাৰণ কোনো শত্ৰুৱে ইয়াক ধ্বংস কৰিব নোৱাৰিব)। আৰু *(৩)* আল্লাহৰ উদ্দেশ্যে এই গৃহত হজ কৰা মানৱগোষ্ঠীৰ কাৰণে আৱশ্যিক— যাৰেই সেই ঠাইৰ পাথেয় অৰ্জনৰ ক্ষমতা আছে (আৰু প্ৰতি বছৰত হজ পালনৰ এই প্ৰথাক কোনেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰিব)। আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে— তেনেহ'লে (সিহঁতে জানি থওক যে) নিশ্চয় আল্লাহ সমস্ত সৃষ্টজগতৰ পৰা স্বয়ং-সমৃদ্ধ (গতিকে মক্কা সম্পৰ্কে এই ভৱিষৎবাণী অচিৰেই ফলিব ধৰিছে)।

৯৮ তুমি কোৱা— "হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্ত লোকসকল! কিয় তোমালোকে আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলীত অবিশ্বাস পোষণ কৰা, অথচ আল্লাহ সাক্ষী ৰৈছে তোমালোকে যি কৰা তাৰ?"

৯৯ তুমি কোৱা— "হে গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকল! কিয় তোমালোকে আল্লাহৰ পথৰ পৰা প্ৰতিৰোধ কৰা (অৰ্থাৎ সৎপথত চলাত বাধা দিয়া) সেইসকলক যিসকলে ঈমান আনিছে; তোমালোকে তাৰ (অৰ্থাৎ সেই পথৰ) বক্ৰতা বিচাৰা, অথচ তোমালোক (আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলীৰ) সাক্ষী ৰৈছা?" আৰু আল্লাহ নজনা নহয় তোমালোকে যি কৰা সেইসম্বন্ধে।

১০০ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! যিসকলক কিতাপ দিয়া হৈছে সিহঁতৰ কোনো এদলক যদি তোমালোকে অনুসৰণ কৰা, তেনেহ'লে সিহঁতে তোমালোকক ফিৰাই নিব অবিশ্বাসীবিলাকৰ দললৈ।

১০১ কিন্তু কেনেকৈ তোমালোকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিব পাৰা যেতিয়া তোমালোকৰেই ওচৰত আল্লাহৰ বাণীসমূহ পাঠ কৰা হৈছে, আৰু তোমালোকৰ ওচৰত আছে তেওঁৰেই ৰছুল (মুহাম্মদ-ছাঃ)? আৰু যিজনে আল্লাহকে দৃঢ়ভাৱে ধৰি থাকে, নিসন্দেহে সেইজন তেনেহ'লে চালিত হৈছে সঠিক পথত।

পৰিচ্ছেদ - ১১

১০২ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা যেনেদৰে তেওঁক ভয়-ভক্তি কৰা উচিত, আৰু তোমালোকে প্ৰাণত্যাগ নকৰিবা আত্মসমৰ্পিত (মুছলিম) নোহোৱাকৈ।

১০৩ আৰু তোমালোক সকলোৱে একেলগে আল্লাহৰ ৰচি (অৰ্থাৎ কুৰআনৰ মাধ্যমত গঢ়া ইছলামৰ ভ্ৰাতৃবন্ধন) দৃঢ়ভাৱে সাৱটি ধৰা, আৰু বিচ্ছিন্ন নহ'বা; আৰু স্মৰণ কৰা তোমালোকৰ ওপৰত আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ, যেনে— তোমালোক আছিলা পৰস্পৰে শত্ৰু, তাৰ পাচত (ইছলামৰ জৰিয়তে) তেওঁ তোমালোকৰ হৃদয়ত সম্প্ৰীতি ঘটালে, এতেকে এজনে আনজনৰ সৈতে তেওঁৰ অনুগ্ৰহত তোমালোক হ'লা ভাই-ককাই। আৰু তোমালোক আছিলা এক অগ্নিকুণ্ডৰ কাষত (আৰু সেই ৰণাঙ্গনৰ জুইত তোমালোক জপিয়াই পৰিছিলা), তাৰ পিচত তেওঁ (ইছলামৰ শান্তিৰ বাৰ্তা দি) তোমালোকক তাৰ পৰা বচালে। এইদৰে আল্লাহে তোমালোকৰ আগত তেওঁৰ নিৰ্দেশাৱলী সুস্পষ্ট কৰে যাতে তোমালোকে সৎপথ লাভ কৰিব পাৰা।

১০৪ আৰু তোমালোকৰ মাজত এনে এটি দল থকা আৱশ্যক যিসকলে আহ্বান কৰিব কল্যাণৰ (অৰ্থাৎ কুৰআনৰ) প্ৰতি, আৰু নিৰ্দেশ দিব ন্যায় পথৰ, আৰু নিষেধ কৰিব অন্যায়ৰ পৰা। আৰু এইসকল নিজেই হৈছে (ইহকাল আৰু পৰকালত) সফলকাম।

১০৫ আৰু সিহঁতৰ নিচিনা নহ'বা যিবিলাক বিচ্ছিন্ন হৈছিল আৰু মতবিৰোধ কৰিছিল সিহঁতৰ ওচৰত সুস্পষ্ট নিৰ্দেশাৱলী অহাৰ পাচতো। আৰু এইবিলাক— ইহঁতৰ কাৰণে আছে কঠোৰ যন্ত্ৰণা—

১০৬ সেইদিনা কিছুমান চেহেৰা হ'ব ঝকমকীয়া আৰু কিছুমান চেহেৰা হ'ব কিচ্‌কিচীয়া; তাৰ পাচত যিবিলাকৰ চেহেৰা ক'লা হ'ব সিহঁতৰ ক্ষেত্ৰত (কোৱা হ'ব)— "তোমালোকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিছিলানে তোমালোকৰ ঈমান অনাৰ পাচত? এতেকে (নৰক) যন্ত্ৰণাৰ সোৱাদ গ্ৰহণ কৰা যিহেতু তোমালোকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিছিলা।"

১০৭ আৰু যিসকলৰ চেহেৰা ঝকমকীয়া হ'ব তেনে ক্ষেত্ৰত তেওঁলোক থাকিব আল্লাহৰ কৰুণাসিন্ধুত; ইয়াতে তেওঁলোক থাকিব চিৰকাল।

১০৮ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) এইবিলাক হৈছে আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলী যি আমি তোমাৰ ওচৰত পাঠ কৰিছো সত্যৰ সৈতে। আৰু আল্লাহে কোনো প্ৰাণীৰ প্ৰতি অবিচাৰ নিবিচাৰে।

১০৯ আৰু যিকিবা আছে মহাকাশমণ্ডলত আৰু যিকিবা আছে পৃথিৱীত সেইসকলো আল্লাহৰেই। আৰু আল্লাহৰ কাষলৈকে সকলো বিষয় ফিৰাই নিয়া হ'ব।

পৰিচ্ছেদ - ১২

১১০ তোমালোকে (—আৰববাসী মুছলিমসকলে) মানৱ সমাজৰ নিমিত্তে এক শ্ৰেষ্ঠ সমাজৰূপে উত্থিত হৈছা— তোমালোকে (মানুহক) ন্যায়ৰ পথৰ নিৰ্দেশ দিয়া আৰু অন্যায়ৰ পৰা নিষেধ কৰা, আৰু আল্লাহত বিশ্বাস ৰাখা। আৰু গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলেও যদি (তোমালোকৰ দৰে) ঈমান আনিলেহেঁতেন তেন্তে সিহঁতৰ কাৰণে (কিমান যে) ভাল হ'লহেঁতেন। সিহঁতৰ মাজৰ কোনো কোনো বিশ্বাসী, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই দুষ্টলোক।

১১১ সিহঁতে (অৰ্থাৎ ইহুদীসকলে) কেতিয়াও তোমালোকৰ ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিব কিঞ্চিৎ জ্বালাতন ব্যতীত; আৰু যদি সিহঁতে তোমালোকৰ সৈতে যুদ্ধ পাতে তেন্তে (তোমালোকেও যুদ্ধত নামিলে) সিহঁতে তোমালোকৰ পিনে পিঠি ঘূৰাব (অৰ্থাৎ পলায়ন কৰিব), তেতিয়া সিহঁতক সাহায্য কৰা নহ'ব।

১১২ (সিহঁতৰ পৰৱৰ্তী ইতিহাস হৈছে—) সিহঁতৰ ওপৰত লাঞ্ছনাই হান্ মাৰিব সিহঁত য'তেই নাথাকক লাগে, যদিনা আল্লাহৰ পৰা অহা ৰচিৰ দ্বাৰা (ইছলামক সাবটি ধৰে) বা মানুহৰ পৰা পোৱা ৰচিত; আৰু সিহঁতে আল্লাহৰ ৰোষ অৰ্জন কৰিছে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত দুৰ্দশাই হান্ মাৰিব। সেইটো হৈছে— কিয়নো সিহঁতে আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলী অমান্য কৰি চলিছিল আৰু নবীসকলক অন্যায়ভাৱে হত্যা কৰিব গৈছিল। তেনেই হয় কিয়নো সিহঁত অবাধ্য হৈছিল আৰু সিহঁতে সীমা লঙ্ঘন কৰিছিল।

১১৩ সিহঁত (—ইহুদীবিলাক) সকলোৱেই একে ধৰনৰ নহয়। গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলৰ মাজৰ এদল আছে নিষ্ঠাবান, তেওঁলোকে আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলী ৰাতিৰ ভাগত (একাগ্ৰতাৰে) পাঠ কৰে, আৰু তেওঁলোকে (আল্লাহৰ প্ৰতি নিজক উৎসৰ্গ কৰি) ছিজ্‌দা কৰে।

১১৪ তেওঁলোকে (মুছলিমৰ দৰে) আল্লাহৰ প্ৰতি আৰু আখেৰাতৰ দিনৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকে (লোকক) ন্যায় পথৰ নিৰ্দেশ দিয়ে আৰু অন্যায়ৰ পৰা নিষেধ কৰে, আৰু তেওঁলোকে শুভকামত পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰতিযোগিতা কৰে; আৰু এওঁলোকেই সৎকৰ্মীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

১১৫ আৰু তেওঁলোকে ভাল কামৰ যিকিবা কৰে তাৰ (প্ৰাপ্য পুৰস্কাৰ) সম্বন্ধে তেওঁলোকক কেতিয়াও অস্বীকাৰ কৰা নহ'ব। আৰু আল্লাহ ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ সম্বন্ধে সৰ্বজ্ঞাতা।

১১৬ নিসন্দেহে যিসকলে অবিশ্বাস পোষণ কৰে, সিহঁতৰ ধন-সম্পত্তি আৰু সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে (অৰ্থাৎ ইছলাম আৰু মুছলিমৰ বিৰুদ্ধে) কোনোভাৱেই সিহঁতক কেতিয়াও লাভবান নকৰিব। আৰু সিহঁতেই হৈছে (দুযখৰ) জুইৰ অধিবাসী, সিহঁত তাতেই থাকিব দীৰ্ঘকাল।

১১৭ দুনিয়াৰ এই জীৱনত সিহঁতে (ইছলাম নিৰ্মূল কৰাৰ উদ্দেশ্যে) যি খৰচ কৰে তাৰ দৃষ্টান্ত হৈছে বতাহৰ দৃষ্টান্তৰ দৰে যে'ত ৰৈছে কঁপনি ধৰা জাৰ, ই (চেঁচা বতাহে) ধাক্কা দিলে সেই লোকবিলাকৰ ফচলত যিবিলাকে নিজৰ প্ৰতিয়েই অন্যায় কৰিছে, গতিকে ই ধ্বংস কৰি দিলে তাক (—সেই ফচলক)। আৰু আল্লাহে সিহঁতৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা নাই, বৰঞ্চ সিহঁতে সিহঁতৰ নিজৰে প্ৰতি অন্যায় কৰিছে।

১১৮ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! (সঙ্কটকালত তোমালোকৰ নিৰাপত্তাৰ কাৰণে) তোমালোকৰ নিজৰ লোকৰ বাহিৰে আন কাকো অন্তৰংগৰূপে গ্ৰহণ নকৰিবা; সিহঁতে অনিষ্ট সাধন কৰোঁতে তোমালোকৰ পৰা পাশ্চাৎপদ নহয়। তোমালোকক যিয়ে ক্লেশ দিয়ে সিহঁতে তাক ভাল পায়, সিহঁতৰ মুখৰ পৰা ঘোৰ বিদ্বেষ ইতিমধ্যে নিৰ্গত হৈছে। আৰু সিহঁতৰ অন্তৰত যি (বিদ্বেষ) লুকুৱা আছে সেইটো আৰু গুৰুতৰ। তোমালোকৰ কাৰণে (আমাৰ) নিৰ্দেশাৱলী সুস্পষ্ট কৰিলো, যদি তোমালোকে বুজিব পাৰা।

১১৯ তোমালোকেই হয়! তোমালোকে সিহঁতকে ভাল পোৱা, অথচ সিহঁতে তোমালোকক ভাল নাপায়; তোমালোকে কিন্তু ধৰ্মগ্ৰন্থত বিশ্বাস কৰা, তাৰ আটাইবিলাকতে। আৰু যেতিয়া সিহঁতে তোমালোকৰ সৈতে দেখা কৰে সিহঁতে কয়— "আমি ঈমান আনিছো"; আৰু যেতিয়া সিহঁত (নিজৰ মাজতে) নিৰিবিলি হয়, তোমালোকৰ প্ৰতি আক্ৰোশত সিহঁতে আঙুলি কামোৰে। (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "তোমালোক আক্ৰোশত মৰি যোৱা। দৰাচলতে (তোমালোকৰ) বুকুৰ মাজত কি আছে সেই সম্বন্ধে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা।"

১২০ যদি শুভ কিবা তোমালোকৰ প্ৰতি ঘটে তেন্তে সেইটোৱে সিহঁতক দুখ দিয়ে, আৰু যদি বেয়া কিবাই তোমালোকক ধৰে তেন্তে তাত সিহঁত

হয় পৰম আনন্দিত। আৰু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য ধাৰণ কৰা আৰু ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰা তেন্তে সিহঁতৰ ষড়যন্ত্ৰই তোমালোকৰ অকণমানো ক্ষতি নকৰিব। সিহঁতে যি কৰিছে তাক আল্লাহে নিশ্চয় ঘেৰাও কৰি লৈছে।

পৰিচ্ছেদ – ১৩

১২১ আৰু স্মৰণ কৰা (হে মুহাম্মদ-ছাঃ)! তুমি পুৱাই তোমাৰ পৰিয়ালৰ পৰা (বিদায় লৈ উহুদৰ পিনে) যাত্ৰা কৰিলা যুদ্ধৰ বাবে বিশ্বাসীসকলৰ অৱস্থান নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ (যাতে তোমালোকে মক্কাৰ পৰা আগত কুৰাইশ্ব বাহিনীৰ সন্মুখীন হ'ব পাৰা)। আৰু আল্লাহ সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

১২২ স্মৰণ কৰা! তোমালোকৰ মাজত দুটা দলে ভীৰুতা দেখুওৱাৰ মনস্থ কৰিছিল, আৰু আল্লাহ আছিল সিহঁতৰ উভয়ৰে অভিভাৱক। আৰু আল্লাহৰ ওপৰতেই তেনেহ'লে বিশ্বাসীসকলে নিৰ্ভৰ কৰক।

১২৩ আৰু আল্লাহে ইতিপূৰ্বে তোমালোকক সাহায্য কৰিছিলে (আৰু বিজয় দান কৰিছিলে) বদৰত, যেতিয়া তোমালোক আছিলা দুৰ্দশাগ্ৰস্ত; এতেকে আল্লাহৰ প্ৰতি ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা যাতে তোমালোকে (এইবাৰো পৰাক্ৰম দেখুৱাই তেওঁক) ধন্যবাদ দিব পাৰা।

১২৪ স্মৰণ কৰা! তুমি বিশ্বাসীসকলক কৈছিলা— "এইটো কি তোমালোকৰ কাৰণে যথেষ্ট নহয় যে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক সাহায্য কৰক নামি অহা ফিৰিশ্বতাসকলৰ তিনি হাজাৰ (বাহিনী) দি?

১২৫ "যথাৰ্থ! যদি তোমালোকে ধৈৰ্য ধাৰণ কৰা আৰু ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰা, আৰু সিহঁত (—শত্ৰুবিলাক, পাঁচ হাজাৰ সৈন্য লৈ) তোমালোকৰ ওপৰত জপিয়াই পৰে প্ৰৱলবেগে (অথচ তোমালোকৰ সংখ্যা আছিল চৈধ্যশ);— তোমালোকৰ প্ৰভুৱে তোমালোকক সাহায্য কৰিছিলে প্ৰচণ্ড আঘাতকাৰী পাঁচ হাজাৰ ফিৰিশ্বতাক দি।"

১২৬ আৰু আল্লাহে এইটো নকৰে তোমালোকৰ কাৰণে সুসংবাদৰ ব্যতিৰেকে (অৰ্থাৎ তোমালোকক বিজয়দান কৰিছিলে তেওঁৰ কৰুণা তথা শুভাশীষৰূপে); আৰু যাতে তোমালোকৰ হৃদয়ে ইয়াৰ দ্বাৰা সান্ত্বনা পায়। আৰু সাহায্য কেৱল মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী আল্লাহৰ দৰবাৰত বাহিৰে আন ক'ৰো পৰা নাহে,—

১২৭ যেন যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ এদলক তেওঁ ধ্বংস কৰিব পাৰে, অথবা সিহঁতক পৰাভূত কৰিব পাৰে, যাতে সিহঁতে বিফল মনোৰথ হৈ ফিৰি যায়।

১২৮ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) এই বিষয়ত তোমাৰ অকণো কোনো সংস্ৰৱ নাই যে তেওঁ সিহঁতৰ প্ৰতি (সদয়ভাৱে) ফিৰিব, অথবা সিহঁতক শাস্তি দিব, যদিও সিহঁত প্ৰকৃততে অন্যায়কাৰী।

১২৯ আৰু মহাকাশমণ্ডলত যিকিছু আছে আৰু যিকিবা আছে পৃথিৱীত সেইসকলো আল্লাহৰেই। (সৎপথত চলাৰ কাৰণে) তেওঁ যাকে ইচ্ছা কৰিব (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ কৰিব আৰু (কুপথগামী হোৱাৰ কাৰণে) যাকে ইচ্ছা কৰিব শাস্তিও দিব। আৰু আল্লাহ (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ – ১৪

১৩০ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! সুত নাখাবা (মূলধনক) দ্বিগুণ কৰি, বহুগুণিত কৰি; আৰু আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা যাতে তোমালোক সফলকাম হ'ব পাৰা।

১৩১ আৰু সতৰ্কতা অৱলম্বন কৰা সেই জুইসম্বন্ধে যাক তৈয়াৰী কৰা হৈছে অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে।

১৩২ আৰু আল্লাহ আৰু ৰছুলৰ প্ৰতি অনুগত হোৱা, যাতে তোমালোকক (বিজয় দানৰ দ্বাৰা) কৰুণা দেখুওৱা হয়।

১৩৩ আৰু (আল্লাহ আৰু ৰছুলৰ প্ৰতি আনুগত্য দেখুওৱাই) তৎপৰ হোৱা তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা পৰিত্ৰাণ লাভৰ কাৰণে; আৰু স্বৰ্গোদ্যানৰ কাৰণে যাৰ বিস্তাৰ হৈছে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী জুৰি— (যি ঠাঁই) তৈয়াৰ হৈছে ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে—

১৩৪ যিসকলে (নিজৰ ধন-দৌলত আল্লাহৰ পথত) খৰচ কৰে প্ৰাচুৰ্যৰ সময়ত আৰু অনাটনৰ বেলিকা, আৰু যিসকল ক্ৰোধ সম্বৰণকাৰী আৰু যিসকল মানুহৰ প্ৰতি ক্ষমাশীল। আৰু আল্লাহে সৎকৰ্মীসকলক ভাল পায়;

১৩৫ আৰু যিবিলাকে, যেতিয়া কোনো গৰ্হিত কাম কৰে বা নিজৰ প্ৰতি অন্যায় কৰে, তেতিয়া আল্লাহকে স্মৰণ কৰে আৰু নিজৰ অপৰাধৰ কাৰণে পৰিত্ৰাণ বিচাৰে; বস্তুতঃ আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনে অপৰাধ ক্ষমা কৰে? আৰু সিবিলাকে (আগতে) যি (কুকৰ্ম) কৰিছিল তাতে জানি-শুনি খামোচ মাৰি ধৰি নাথাকে।

১৩৬ এওঁলোক! এইসকলৰ পুৰস্কাৰ হৈছে এওঁলোকৰ প্ৰভুৰ পৰা পৰিত্ৰাণ আৰু স্বৰ্গোদ্যানসমূহ যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিঝৰাবোৰ, তাতেই তেওঁলোক থাকিব স্থায়ীভাৱে। আৰু (সৎপথৰ) কৰ্মীসকলৰ পুৰস্কাৰ কি চমৎকাৰ!

১৩৭ নিশ্চয় তোমালোকৰ আগেয়ে বহু জীৱনধাৰা গত হৈ গৈছে। এতেকে পৃথিৱীত ভ্ৰমণ কৰা আৰু চোৱা কেনে হৈছিল মিথ্যাৰোপকাৰীবিলাকৰ পৰিণাম।

১৩৮ এই (কুৰআন) হৈছে মানৱজাতিৰ কাৰণে সুস্পষ্ট ঘোষণা আৰু পথনির্দেশ আৰু উপদেশ— ধর্মপৰায়ণসকলৰ নিমিত্তে।

১৩৯ এতেকে দুর্বলচিত্ত নহ'বা আৰু অনুশোচনা নকৰিবা, কাৰণ তোমালোকেই হ'বা উচ্চপদস্থ (আৰু বিজেতা) যদি তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

১৪০ (উহুদৰ যুদ্ধত) যদি কোনো আঘাতে তোমালোকক পীড়া দি থাকে তেন্তে তাৰ সমান আঘাতে পীড়া দিছে (অবিশ্বাসী) দলটোকো। আৰু এই (ভাগ্য-বিপর্যয়ৰ) দিনবিলাকেই আমি মানুহৰ ওচৰলৈ পর্যায়ক্রমে আনি থাকো— যাতে আল্লাহে নির্ধাৰণ কৰিব পাৰে যিসকলে ঈমান আনিছে সেইসকলক, আৰু যাতে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা (কোনে ধৈর্য ধৰি আগবাঢ়ি আহে তাকে) সাক্ষী মনোনীত কৰিব পাৰে। আৰু আল্লাহে অন্যায়কাৰীবিলাকক ভাল নাপায়,—

১৪১ আৰু যাতে আল্লাহে (কপটাচাৰীবিলাকৰ পৰা) বিমুক্ত কৰিব পাৰে যিসকলে ঈমান আনিছে তেওঁলোকক, আৰু নিষ্ফল কৰিব পাৰে অবিশ্বাসীবিলাকক।

১৪২ তোমালোকে বিবেচনা কৰিছানে যে তোমালোকে বেহেশ্বতত প্ৰৱেশ কৰিবা, অথচ আল্লাহে এতিয়াও নির্ণয় কৰা নাই তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে (সত্যৰ কাৰণে) সংগ্রাম কৰিছা, আৰু নির্ধাৰণ কৰা নাই ধৈর্যশীল সকলক?

১৪৩ আৰু দৰাচলতে তোমালোকে বিচাৰিছিলা (শত্রুক সম্পূর্ণ ধ্বংস নকৰালৈকে যুঁজি যুঁজি) মৃত্যুবৰণ কৰিবলৈ — তাৰ সৈতে (অর্থাৎ সেই জীৱন-মৰণ সংগ্রামৰ সৈতে) দেখা হোৱাৰ আগতে, এতিয়া কিন্তু তোমালোকে তাক দেখিছা আৰু তোমালোকে দেখি থাকা।

পৰিচ্ছেদ - ১৫

১৪৪ আৰু মুহাম্মদ (ছাঃ) (উহুদৰ যুদ্ধত আহত হৈ পৰি যোৱা মুহূর্ততে জনৰৱ উঠিছিল যে তেওঁ নিহত হৈছে, কিন্তু দৰাচলতে তেওঁ) এজন ৰছুল ব্যতীত আন কোনো নহয়; তেওঁৰ আগৰ সকলো ৰছুল ইতিপূর্বে গত হৈ গৈছে। এতেকে (তেওঁলোকৰ দৰে) এওঁ যদি (স্বাভাৱিকভাৱে) মৰা পৰে অথবা এখেতক হত্যা কৰা হয় তেনেহ'লে তোমালোকে তোমালোকৰ গোৰোৱাৰ ওপৰত হোঁহকি যাবানে? আৰু যি তাৰ গোৰোৱাৰ ওপৰত হোঁহকি যায় (আৰু ইছলামৰ ৰচি চিঙি বিচ্ছিন্ন হৈ যায়) সি কিন্তু আল্লাহৰ অকণমানো অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে। আৰু আল্লাহে অচিৰেই পুৰস্কাৰ দিব (তেওঁৰ প্রতি) কৃতজ্ঞসকলক।

১৪৫ আৰু কোনো লোকৰ পক্ষেই তাৰ মৰি যোৱা সম্ভৱ নহয় আল্লাহৰ অনুমতি বিহনে—লিপিৱদ্ধ থকা নির্ধাৰিত সময় অনুসৰি (আৰু মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ সেই অন্তিম সময় এতিয়াও অহা নাই)। আৰু যি কোনোবাই ইহজীৱনৰ পুৰস্কাৰ কামনা কৰে আমি তাক তাৰ (প্রাপ্য পুৰস্কাৰৰ) পৰা আদায় কৰো; আৰু যিজনে বিচাৰে পৰলোকৰ পুৰস্কাৰ আমি তাকো তাৰ পৰা প্রদান কৰো। আৰু আমি অচিৰেই পুৰস্কৃত কৰিম কৃতজ্ঞসকলক।

১৪৬ আৰু (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ দৰে) কিমান নবীয়ে (আল্লাহৰ পথত) যুদ্ধ কৰিছে; তেওঁলোকৰ লগত আছিল প্রভুৰ অনুগত বহুলোক, আৰু আল্লাহৰ পথত তেওঁলোকৰ ওপৰত যি (দুর্যোগ) বর্তিছিল তাৰ কাৰণে তেওঁলোক অৱসাদগ্রস্ত হোৱা নাই, আৰু তেওঁলোক দুর্বলো হোৱা নাই, আৰু তেওঁলোকে (শত্ৰুৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পণ কৰি) নিজকে হীন কৰা নাই। আৰু আল্লাহে ভাল পায় ধৈর্যশীলসকলক।

১৪৭ আৰু তেওঁলোকৰ বক্তব্য ইয়াকে কোৱাৰ বাহিৰে একোৰেই নাছিল— "আমাৰ প্রভু! ক্ষমা কৰা আমাৰ সকলো অপৰাধ, আৰু কাম-কাজত আমাৰ সকলো অমিতাচাৰ, আৰু দৃঢ়কৰা আমাৰ পদক্ষেপ, আৰু আমাক সাহায্য কৰা অবিশ্বাসী লোকদলৰ বিৰুদ্ধে।"

১৪৮ কাজেই আল্লাহে তেওঁলোকক দিছিল (যুদ্ধক্ষেত্ৰত প্রাপ্ত) ইহজীৱনৰ পুৰস্কাৰ আৰু পৰলোকৰ পুৰস্কাৰ অধিক চমৎকাৰ। আৰু আল্লাহে ভাল পায় সৎকর্মীসকলক।

পৰিচ্ছেদ - ১৬

১৪৯ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে (আৰু তোমালোকক সিহঁতৰ দললৈ টানিব বিচাৰে) তোমালোক যদি সিহঁতৰ অনুগত হোৱা তেন্তে সিহঁতে তোমালোকৰ গোৰোৱাৰ ওপৰত তোমালোকক হোঁহোঁকাই নিব, ফলত তোমালোকে ক্ষতিগ্রস্ত হৈ ওভতিবা।

১৫০ নহয়, আল্লাহ তোমালোকৰ ৰক্ষাকাৰী বন্ধু, আৰু তেওঁ সাহায্যকাৰীসকলৰ মাজত সর্বোত্তম।

১৫১ যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ অন্তৰত আমি অচিৰেই ভীতি সঞ্চাৰ কৰিম (ফলত উহুদৰ পৰা সিহঁতে মক্কালৈ ওভতি যোৱাই নিৰাপদ ভাবিলে), কিয়নো সিহঁতে আল্লাহৰ সৈতে (দেৱ-দেৱীক) অংশী কৰিছিল, যাৰ বাবে তেওঁ কোনো সংবিধান অৱতাৰণ কৰা নাই; ফলত সিহঁতৰ বাসস্থান হৈছে (দুযখৰ) জুই, আৰু অন্যায়কাৰীবিলাকৰ আবাসস্থল বেয়া হয়েই।

১৫২ আৰু নিসন্দেহে আল্লাহে ইতিপূর্বে তোমালোকৰ ওচৰত তেওঁৰ অঙ্গীকাৰ পালন কৰিছিলে যেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ ইচ্ছাত (উহুদৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত) সিহঁতক বিধ্বংস কৰিছিলা, যেতিয়ালৈকে নেকি তোমালোকে বিচলিত হৈ পৰিলা, আৰু তোমালোকে (যুদ্ধজয় হৈ গৈছে ভাবি বিশেষ সুবিধাস্থান ত্যাগ নকৰাৰ) আদেশৰ বিৰোধ কৰিলা আৰু অবাধ্য হ'লা যি (যুদ্ধ জয়) তোমালোকে ভাল পোৱা তাক তোমালোকক দেখুওৱাৰ পিচতো। তোমালোকৰ মাজত কোনোবা আছিল যিয়ে এই দুনিয়া বিচাৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ মাজত কোনোবা আছিল যিয়ে পৰকাল বিচাৰিছিল (আৰু নিজ স্থানত অৱস্থান কৰি ৰৈছিল); তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক তাৰ পৰা (—শত্রুৰ পৰা) পলায়নৰত কৰিলে যাতে তেওঁ তোমালোকক শাসন কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁ অৱশ্যে তোমালোকৰ অপৰাধ মার্জনা কৰিলে। আৰু আল্লাহ বিশ্বাসীসকলৰ প্রতি অশেষ কৃপাময়।

১৫৩ স্মৰণ কৰা! তোমালোকে (লৰালৰি কৈ পাহাৰৰ) ওপৰলৈ উঠিছিলা আৰু কাৰো ফালে ভ্ৰূক্ষেপ কৰা নাছিলা, অথচ ৰছুলে তোমালোকৰ পিছৰ পৰা তোমালোকক মাতিছিলে (শত্ৰুৰ সৈতে যুঁজিবৰ কাৰণে); গতিকে তেওঁ (—আল্লাহে) তোমালোকক বিষাদৰ ওপৰতে বিষাদ আনি দিলে, যাতে তোমালোকে অনুশোচনা নকৰা (শত্ৰুৰে পেলাই যোৱা মালপত্ৰ সংগ্ৰহ কৰাৰ সুযোগ) যিটো তোমালোকৰ পৰা আঁতৰি গৈছে, আৰু (ক্ষয়ক্ষতি) যি তোমালোকৰ ওপৰত বৰ্তিছে তাৰ কাৰণেও নহয়, আৰু তোমালোকে যি কৰা সেইসম্বন্ধে আল্লাহ খবৰ ৰাখোঁতা।

১৫৪ তাৰ পিছত বিষাদৰ পাচত তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত বৰ্ষণ কৰিলে নিৰাপত্তা, তোমালোকৰ এদলৰ ওপৰত নামি আহিল প্ৰশান্তি, আৰু অন্য এক (মুনাফিক) দলৰ নিজৰেই মন সিহঁতক উৎকণ্ঠিত কৰিছিল,— সিহঁতে আল্লাহৰ (পৰা অহা সাহায্য) সম্বন্ধে অজ্ঞানতাকালীন সন্দেহপ্ৰৱণতাত সন্দিহান হৈছিল অসঙ্গতভাৱে। সিহঁতে কৈছিল— "এই বিষয়ত আমালোকৰ কিবা (কৰণীয়) আছেনে?" (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "নিসন্দেহে (উহুদত শত্ৰুক মোকাবিলা কৰাৰ) বিষয়টো সৰ্বতোভাৱে আল্লাহৰ (ইচ্ছানুযায়ী হৈছে)।" সিবিলাকে সিহঁতৰ নিজৰ মাজত যি (বিদ্বেষ) লুকাই ৰাখিছে সেইটো তোমাৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা নাই; সিহঁতে কৈছিল— "এই বিষয়ত (বা সিদ্ধান্তত) যদি আমাৰ (মতামত খটুওৱাৰ) কিবা থাকিলহেঁতেন তেন্তে ইয়াত আমালোকক হত্যা কৰা নহ'লহেঁতেন।" তুমি কোৱা— "তোমালোকে যদি তোমালোকৰ ঘৰৰ ভিতৰতো (লুকাই) থাকা তথাপি যিসকলৰ বাবে প্ৰাণাঘাত লিখিত হৈছে সেইসকল নিশ্চয় নিজৰ নিৰ্ধাৰিত ঠাইত গৈ হাজিৰ হ'লহেঁতেন (আৰু 'জিকিলে বীৰ মৰিলে শ্বহীদ' এই মনোবল লৈ প্ৰাণপণে যুদ্ধ কৰি গ'লহেঁতেন)।" আৰু (এইবিলাক ঘটিছে এইকাৰণেই যে) আল্লাহে যাতে বিচাৰ কৰিব পাৰে কি (গৰল) আছে তোমালোকৰ হিয়াত, আৰু যাতে নিগৰাই উলিয়াই দিব পাৰে যি আছে তোমালোকৰ হৃদয়ত। আৰু বুকুৰ ভিতৰত যি (মনোভাৱ লুকাই) আছে সেইসম্বন্ধে আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা।

১৫৫ বাস্তৱিকতে যিদিনা দুই সৈন্যদল পৰস্পৰ মুখামুখি হৈছিল সেইদিনা তোমালোকৰ মাজৰ যিসকলে পলায়নপৰ হৈছিলা, সিহঁতক পদস্খলন কৰিছিল চয়তানে, কিয়নো সিহঁতে কিছু (অন্যায়) অৰ্জন কৰিছিল; আৰু অৱশ্যে আল্লাহে (শেষলৈকে) সিহঁতক মাৰ্জনা কৰিলে। নিশ্চয় আল্লাহ (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অতি অমায়িক।

পৰিচ্ছেদ - ১৭

১৫৬ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! সিহঁতৰ নিচিনা নহ'বা যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিছে আৰু সিহঁতৰ ভাই-ককাইক (অৰ্থাৎ মুছলিম আত্মীয়-স্বজনক) কয়, যেতিয়া সেইসকলে দেশত ভ্ৰমণ কৰে অথবা অভিযানত লিপ্ত হয়— "সিহঁত যদি আমাৰ সৈতে থাকিলহেঁতেন তেনেহ'লে সিহঁতে (এইদৰে অপঘাতত) নমৰিলহেঁতেন বা নিহত নহ'লহেঁতেন।" পৰিণামত আল্লাহে এইটো সিহঁতৰ অন্তৰত আক্ষেপৰ বিষয় বনাইছে (কিয়নো সিহঁতৰ এনেকুৱা লোক-দেখুওৱা কন্দা-কটা প্ৰকাশ হৈ পৰিল)। আৰু আল্লাহে জীৱন দান কৰে আৰু মৃত্যু ঘটায়। আৰু তোমালোকে যি কৰিছা আল্লাহ তাৰ দৰ্শক।

১৫৭ আৰু যদি আল্লাহৰ পথত তোমালোকক হত্যা কৰা হয় অথবা তোমালোকৰ মৃত্যু হয় তেন্তে নিশ্চয় আল্লাহৰ পৰা (তোমালোকৰ কাৰণে ধাৰ্য) পৰিত্ৰাণলাভ আৰু কৰুণাপ্ৰাপ্তি সিহঁতে (ধনসম্পত্তি) যি জমা কৰে তাতোকৈ অধিক উৎকৃষ্ট।

১৫৮ আৰু যদি তোমালোকে (আল্লাহৰ পথত) মৰাই যোৱা বা তোমালোক নিহত হোৱা (তাত তোমালোকৰ একো ক্ষতি নাই), দৰাচলতে আল্লাহৰ ওচৰত তোমালোকক (সসন্মানেৰে) একত্ৰিত কৰা হ'ব।

১৫৯ তাৰ পিছত আল্লাহৰ কৰুণাৰ ফলত (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতৰ প্ৰতি কোমল হৈছিলা। আৰু যদি তুমি ৰুক্ষ আৰু কঠোৰ হৃদয় হ'লাহেঁতেন তেনেহ'লে নিশ্চয় সিহঁত তোমাৰ চাৰিওফালৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈগ'লহেঁতেন। এতেকে সিহঁতৰ অপৰাধ মাৰ্জনা কৰা, আৰু সিহঁতৰ কাৰণে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু সিহঁতৰ সৈতে (সম্পৰ্ক ত্যাগ নকৰি) কাম-কাজত পৰামৰ্শ কৰা। আৰু যেতিয়া তুমি (কোনো বিষয়ত) সংকল্প গ্ৰহণ কৰিছা তেতিয়া (দৃঢ় মনোবল লৈ আগবাঢ়ি যোৱা আৰু ফলাফলৰ কাৰণে) আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা। বাস্তৱতে আল্লাহে ভাল পায় (তেওঁৰ ওপৰত) নিৰ্ভৰশীলসকলক।

১৬০ যদি আল্লাহে তোমালোকক সাহায্য কৰে তেন্তে কোনেও তোমালোকক পৰাজিত কৰিব নোৱাৰিব, আৰু যদি তেওঁ তোমালোকক পৰিত্যাগ কৰে তেনেহ'লে তেওঁৰ বাহিৰে অইন কোন আছে যি তোমালোকক সাহায্য কৰিব পাৰে? আৰু আল্লাহৰ ওপৰতেই তেনেহ'লে বিশ্বাসীসকলে নিৰ্ভৰ কৰক।

১৬১ আৰু কোনো নবীৰ পক্ষে এইটো (সম্ভৱ) নহয় যে তেওঁ প্ৰতাৰণা কৰিব। আৰু যিজনে প্ৰতাৰণা কৰে সেইজনে যিকিবা প্ৰতাৰণা কৰিছে সেইখিনি কিয়ামতৰ দিনা (লগত) লৈ আহিব। তাৰ পাছত প্ৰত্যেক সত্বাকে পুৰাপুৰি দিয়া হ'ব যি সি অৰ্জন কৰিছে, আৰু (এই প্ৰতিফল দানত) সিহঁতক অন্যায় কৰা নহ'ব।

১৬২ কি! যিজনে আল্লাহৰ সন্তুষ্টিৰ অনুগমন কৰে সেইজন তাৰ নিচিনানে যি আল্লাহৰ পৰা অসন্তুষ্টি লৈ আহিছে, আৰু যাৰ ঠাই হৈছে জাহান্নাম? আৰু জঘন্য সেই গন্তব্যস্থান।

১৬৩ আল্লাহৰ কাষত তেওঁলোকৰ (মৰ্যাদাৰ) স্তৰভেদ আছে। আৰু তেওঁলোকে যি কৰিছে আল্লাহ তাকে দেখি থাকোঁতা।

১৬৪ নিসন্দেহে আল্লাহে বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ কৰিছিলে যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ মাজৰে পৰা থিয় কৰালে এজন ৰছুল,

যিজনে তেওঁৰ নিৰ্দেশাৱলী তেওঁলোকৰ ওচৰত পাঠ কৰে আৰু তেওঁলোকক পৰিশোধিত কৰে, আৰু তেওঁলোকক ধৰ্মগ্ৰন্থ আৰু জ্ঞান-বিজ্ঞানৰ শিক্ষা দিয়ে; যদিও ইয়াৰ আগেয়ে প্ৰকৃততে তেওঁলোক আছিল স্পষ্ট ভুলৰ মাজত।

১৬৫ কি! যেতিয়া কোনো দুৰ্যোগ তোমালোকৰ ওপৰত ঘটিল (যেনে উহুদৰ যুদ্ধত তোমালোকৰ সত্তৰজন সেনা শ্বহীদ হ'ল)— (যদিও) ইয়াৰ আগতে তোমালোকে (শত্ৰুৰ ওপৰত) ইয়াৰ দুগুণ পৰিমাণ দুৰ্যোগ আনিছিলা— তোমালোকে ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলা— “এইটো (বিপৰ্যয়) ক'ৰ পৰা?” তুমি কোৱা— “এইবিলাক তোমালোকৰ নিজৰে (কৰ্মৰ) পৰা।” নিশ্চয় আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

১৬৬ আৰু যিদিনা দুই সৈন্যদল (পৰস্পৰৰ) মুখামুখি হৈছিল সেইদিনা যি তোমালোকৰ ওপৰত ঘটিছিল সেইটো আল্লাহৰ জ্ঞাতসাৰে (ঘটিছিল); আৰু যাতে তেওঁ বিশ্বাসীসকলক জানিব পাৰে;

১৬৭ আৰু যাতে তেওঁ জানিব পাৰে সিহঁতক যিবিলাকে কপটতা কৰে; আৰু সিহঁতক কোৱা হৈছিল— “আহাঁ, আল্লাহৰ পথত যুদ্ধ কৰা, অথবা আত্মৰক্ষা কৰা।” সিহঁতে (ভাওধৰি) কৈছিল— “আমি যদি যুদ্ধ কৰিব জানিলোহেঁতেন, তেন্তে আমি নিশ্চয় তোমালোকক অনুসৰণ কৰিলোহেঁতেন।” সেইদিনা সিহঁতে ঈমানতকৈ অবিশ্বাসৰহে নিকটতৰ হৈছিল। সিহঁতে সিহঁতৰ মুখেদি (এনেকুৱা মৰমপতিয়া কথা) কৈছিল যি সিহঁতৰ অন্তৰত নাছিল; আৰু আল্লাহে ভাল জানে যিখিনি সিহঁতে লকুৱাইছে।

১৬৮ সিহঁতে (নিজে) ঘৰতে বহি থাকি (যুদ্ধ কৰি থকা) সিহঁতৰ ভাই-ককাইৰ সম্বন্ধে কৈছিল— “সিহঁতে যদি আমাৰ কথা শুনিলেহেঁতেন তেন্তে সিহঁতক হত্যা কৰা নহ'লহেঁতেন।” (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! সিহঁতক) কোৱা— “তেনেহ'লে তোমালোকে নিজৰ পৰাই মৃত্যুক বাধা দি ৰাখা, যদিহে তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।”

১৬৯ আৰু যিসকলক আল্লাহৰ পথত (যুদ্ধত লিপ্ত থাকোতে) হত্যা কৰা হৈছে তেওঁলোকক মৃত বুলি নাভাবিবা। বৰঞ্চ তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ দৰবাৰত (তেওঁলোক) জীৱন্ত (আৰু শ্বহীদী মৰ্যাদাপ্ৰাপ্ত), (আখেৰাতত অফুৰন্তভাৱে) তেওঁলোকক ৰিযেক দিয়া হ'ব—

১৭০ আল্লাহে তেওঁৰ কৰুণাভাণ্ডাৰৰ পৰা তেওঁলোকক যি দিছে সেইকাৰণে (তেওঁলোক) খুচিত ডগমগ, আৰু তেওঁলোকে আনন্দ কৰিব সেইসকলৰ কাৰণে যিসকলে তেওঁলোকৰ পাচতীয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ সৈতে (তেতিয়ালৈকে) মিলিত হোৱা নাই, কিয়নো তেওঁলোকৰ (উভয় দলৰ) ওপৰত কোনো ভয় নাই আৰু তেওঁলোকে অনুতাপো নকৰিব।

১৭১ তেওঁলোকে আনন্দ প্ৰকাশ কৰিব আল্লাহৰ পৰা (প্ৰাপ্ত) অনুগ্ৰহৰ কাৰণে আৰু কৰুণা ভাণ্ডাৰৰ কাৰণে, আৰু নিসন্দেহে আল্লাহে বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰাপ্য বিফল নকৰে।

পৰিচ্ছেদ - ১৮

১৭২ যিসকলে আল্লাহ আৰু ৰছুলৰ আহ্বানত সঁহাৰি দিছিল সিহঁতৰ ওপৰত দুৰ্যোগ ঘটাৰ পিছতো, তেওঁলোকৰ মাজৰ যিসকলে সৎকৰ্ম কৰে আৰু (আল্লাহক) ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে আছে বিৰাট পুৰস্কাৰ।

১৭৩ মানুবোৰে যিসকলক কৈছিল— “অৱশ্যে (পাচৰ বছৰ ‘সৰু-বদৰ’-ৰ অভিযানত) তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মানুহ গোট খাইছেহি, এতেকে সিহঁতক ভয় কৰা;”— কিন্তু (এই আক্ৰমণৰ হুকিৰ ফলত) সেইসকলৰ ঈমান বাঢ়ি গ'ল, আৰু তেওঁলোকে ক'লে— “আল্লাহেই আমাৰ কাৰণে যথেষ্ট, আৰু তেওঁ অতি উত্তম ৰক্ষাকৰ্তা।”

১৭৪ গতিকে তেওঁলোক উভতি আহিলে আল্লাহৰ পৰা নিয়ামত আৰু কৰুণাভাণ্ডাৰ লৈ; কোনো অনিষ্টই তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰা নাই (কিয়নো ‘সৰু-বদৰ’-ত কোনো যুদ্ধই নহ'ল), বস্তুতঃ তেওঁলোকে আল্লাহৰ প্ৰসন্নতাৰ অনুগমন কৰিছিল। আৰু আল্লাহ অফুৰন্ত কৰুণাভাণ্ডাৰৰ মালিক।

১৭৫ নিসন্দেহে তোমালোকৰ সেই চয়তানেই ভয় দেখুওৱায় তাৰ বন্ধু-বান্ধৱক ; কিন্তু তোমালোকে সিহঁতক ভয় নকৰিবা, বৰং আমাকেই ভয় কৰা— যদি তোমালোক ঈমানদাৰ হোৱা।

১৭৬ আৰু যিসকলে অবিশ্বাসৰ পিনে ধাবিত হয় সিহঁতে যেন তোমালোকক দুখী নকৰে; নিশ্চয় সিহঁতে আল্লাহৰ কোনো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰে। আল্লাহে বিচাৰে যে আখেৰাতত সিহঁতৰ নিমিত্তে লাভৰ একোৱেই নাথাকক, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে ৰৈছে কঠোৰ শাস্তি।

১৭৭ দৰাচলতে যিসকলে ঈমানৰ সলনি অবিশ্বাস কিনিছে সিহঁতে আল্লাহৰ কোনো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিব; আৰু সিহঁতৰ কাৰণে ৰৈছে ব্যথাদায়ক শাস্তি।

১৭৮ আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে যেন নাভাবে যে আমি সিহঁতক যি অৱকাশ দিছো সেইটো সিহঁতৰ ভালৰ কাৰণে। বাস্তৱতে আমি সিহঁতক অৱকাশ দিছো যেন সিহঁতে পাপৰ মাত্ৰা বঢ়াই তুলে; আৰু সিহঁতৰ কাৰণে ৰৈছে লাঞ্ছনাদায়ক শাস্তি।

১৭৯ (হে ঈমানদাৰ সকল!) তোমালোক যি অৱস্থাত (এতিয়া) আছা সেই অৱস্থাত আল্লাহে বিশ্বাসীসকলক কোনোৰকমেই পেলাই নাৰাখিব, যেতিয়ালৈকেনেকি তেওঁ ভালৰ পৰা বেয়াক পৃথক কৰে। আৰু আল্লাহ অদৃশ্য সম্বন্ধে তোমালোকৰ ওচৰত গোচৰীভূত নকৰিব, হ'লেও আল্লাহে (সেই উদ্দেশ্যে) তেওঁৰ ৰছুলসকলৰ মাজৰ পৰা যাকে ইচ্ছা কৰে (গুপ্ত জ্ঞানভাণ্ডাৰ মুকলি কৰি দিয়াৰ কাৰণে) নিৰ্বাচন কৰে। এতেকে আল্লাহতে আৰু তেওঁৰ ৰছুলসকলত ঈমান আনা। আৰু যদি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা আৰু ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা তেনেহ'লে তোমালোকৰ কাৰণে ৰৈছে বিৰাট পুৰস্কাৰ।

১৮০ আৰু আল্লাহে যিবিলাকক তেওঁৰ কৰুণাভাণ্ডাৰৰ পৰা যি দান কৰিছে সেই বিষয়ত যিসকলে কৃপণতা কৰে সিহঁতে যেন নাভাবে যে সেইটো (—কটকিনালি) সিহঁতৰ কাৰণে ভাল। নহয়, সেইটো সিহঁতৰ কাৰণে বেয়া। যি বিষয়ত সিহঁতে (এই দুনিয়াত) কৃপণালি কৰে সেইটো কিয়ামতৰ দিনা সিহঁতৰ ডিঙিত (দাসত্বৰ শিকলিৰ দৰে) ঝুলি থাকিব। আৰু মহাকাশমণ্ডলৰ আৰু পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰ আল্লাহৰ। আৰু যি তোমালোকে কৰা, আল্লাহ তাৰ খবৰ ৰাখোঁতা।

পৰিচ্ছেদ - ১৯

১৮১ আল্লাহে অৱশ্যেই শুনিছে সিহঁতৰ কথা যিবিলাকে (মুছলিমৰ দৰিদ্ৰতাৰ প্ৰতি ব্যঙ্গ কৰি) কৈছিল— "নিশ্চয় আল্লাহ দুখীয়া, আৰু আমি ধনী।" কাজেই আমি লিখি ৰাখিম সিহঁতে যি কয়, আৰু নবীসকলক অন্যায়ভাৱে সিহঁতৰ হত্যা কৰিবলৈ যোৱাটো; আৰু আমি ক'ম— "(দুযখৰ জুইত) পোৰাৰ যন্ত্ৰণাৰ সোৱাদ গ্ৰহণ কৰা।

১৮২ "এইটো তাৰ কাৰণে (অৰ্থাৎ সেইবিলাক দুষ্কৃতিৰ কাৰণে) যি তোমালোকৰ হাতেৰে আগবঢ়াইছা, আৰু যেহেতু আল্লাহ বান্দাসকলৰ প্ৰতি অত্যাচাৰী নহয়।"

১৮৩ (ইহুদীবোৰৰ) যিবিলাকে কৈছিল— "আল্লাহে অৱশ্যে আমাৰ ওচৰত অঙ্গীকাৰ কৰিছে যে আমি কোনো ৰছুলৰ প্ৰতি ঈমান নানিম যেতিয়ালৈকে নেকি তেওঁ আমাৰ ওচৰত এনে কুৰবানি আনিব যাক (পূজাৰ) জুইয়ে পুৰি থাকে।" (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "নিশ্চয় মোৰ আগে তোমালোকৰ ওচৰলৈ ৰছুলসকল আহিছিল স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী লৈ, আৰু তোমালোকে যাৰ কথা (অৰ্থাৎ মুছা-আঃ-ৰ বিধানৰ কথা) কৈছা তাক লৈ; তেন্তে কিয় তোমালোকে তেওঁলোকক হত্যা কৰিবলৈ গৈছিলা, (কোৱাঁ—) যদি তোমালোক সত্যবাদী হোৱা।"

১৮৪ এতেকে (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যদি সিহঁতে তোমাক অস্বীকাৰ কৰে তেন্তে (ইয়াত নতুনত্ব একোৱেই নাই, কিয়নো) তোমাৰ আগৰ ৰছুলসকলকো অস্বীকাৰ কৰা হৈছিল, যিসকল লগত লৈ আহিছিল স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী, আৰু যবুৰ, আৰু উজ্জ্বল কিতাপ।

১৮৫ প্ৰত্যেক ব্যক্তিকেই মৃত্যুৰ সোৱাদ ল'বই লাগিব। আৰু নিশ্চয় কিয়ামতৰ দিনা তোমালোকৰ প্ৰাপ্য পুৰাপুৰি তোমালোকক আদায় কৰা হ'ব। এতেকে যাকে (দুযখৰ) জুইৰ পৰা বহু দূৰৈত ৰখা হ'ব আৰু স্বৰ্গোদ্যানত প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব, স্বৰূপতে তেওঁ হ'ল সফলকাম। আৰু এই দুনিয়াৰ জীৱন ফোঁপোলা বিষয় ব্যতিত একোৱেই নহয়।

১৮৬ (হে মুছলিমগণ!) নিশ্চয় তোমালোকক পৰীক্ষা কৰা হ'ব তোমালোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু তোমালোকৰ জান-প্ৰাণৰ মাধ্যমেৰে; আৰু নিশ্চয় তোমালোকে শুনিবলৈ পাবা তোমালোকৰ আগতে যিসকলক গ্ৰন্থ দিয়া হৈছে সেইসকলৰ পৰা, আৰু যিসকলে (আল্লাহৰ লগতে অন্য উপাস্য) শ্বৰীক কৰে সেইবিলাকৰ পৰা অনেক গালি-গালাজ। আৰু যদি তোমালোকে ধৈৰ্য ধাৰণ কৰা আৰু (আল্লাহকে) ভয়-ভক্তি কৰা তেন্তে নিশ্চয় সেইটো হ'ব সৎসাহসৰ কাম।

১৮৭ আৰু স্মৰণ কৰা! যিসকলক কিতাপ (বা ধৰ্মগ্ৰন্থ) দিয়া হৈছিল সেইসকলৰ পৰা আল্লাহে অঙ্গীকাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলে— "তোমালোকে নিশ্চয় ইয়াৰ কথা (অৰ্থাৎ মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ আগমন সম্পৰ্কীয় ভৱিষ্যৎবাণীৰ কথা) লোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিবা, আৰু তাক লুকাই নাৰাখিবা।" কিন্তু সিহঁতে এইটো (—এই অঙ্গীকাৰ) সিহঁতৰ পিঠিৰ পিছফালে পেলাই ৰাখি দিছিল, আৰু ইয়াৰ কাৰণে বিনিময়ত অল্পমূল্য গ্ৰহণ কৰিছিল। এতেকে বেয়া এইটো যিটো সিহঁতে কিনে।

১৮৮ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি মনত নকৰিবা যিবিলাকে উলাহ কৰে যি সিহঁতক দিয়া হৈছে সেইকাৰণে, আৰু ভাল পায় যিটো কৰা নাই তাৰ কাৰণে সিহঁতক প্ৰশংসা কৰা হ'লে,— কাজেই সিহঁতক তুমি নাভাবিবা যে সিহঁত শাস্তিৰ পৰা নিৰাপদ; অৰু সিহঁতৰ কাৰণে ৰৈছে ব্যথাদায়ক শাস্তি।

১৮৯ আৰু আল্লাহৰেই মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ ৰাজত্ব। আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

পৰিচ্ছেদ - ২০

১৯০ নিসন্দেহে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিত, আৰু ৰাতি আৰু দিনৰ আবৰ্তনত বিশেষ নিদৰ্শন ৰৈছে জ্ঞানবান লোকসকলৰ নিমিত্তে,—

১৯১ যিসকলে (এফালে যেনেকৈ) আল্লাহক স্মৰণ কৰে থিয় হৈ থকা আৰু বহা আৰু তেওঁলোকৰ একাষৰীয়াকৈ শায়িত অৱস্থাত, আৰু (আনফালে তেনেকৈ) গভীৰ চিন্তা কৰে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিৰ বিষয়ে। (তেওঁলোকে আল্লাহৰ অসীম মহিমা উপলব্ধি কৰি কয়—) "আমাৰ প্ৰভু! এইবিলাক তুমি অনৰ্থক সৃষ্টি কৰা নাই; তোমাৰেই সকলো মহিমা! এতেকে আমাক ৰক্ষা কৰা (দুযখৰ) জুইৰ শাস্তিৰ পৰা।

১৯২ "আমাৰ প্ৰভু! নিশ্চয় যাকে তুমি (দুযখৰ) জুইত প্ৰৱেশ কৰোৱা, তাক তেন্তে প্ৰকৃততে তুমি লাঞ্ছিত কৰিছা আৰু অন্যায়কাৰীবিলাকৰ নিমিত্তে (সেই জুইৰ পৰা মুক্তিৰ কাৰণে) সাহায্যকাৰীসকলৰ কোনোৱেই নাথাকিব।

১৯৩ "আমাৰ প্ৰভু! নিশ্চয় আমি শুনিছো (মুহাম্মদ-ছাঃ-নামক) এজন ঘোষণাকাৰীক ঈমানৰ প্ৰতি আহ্বান কৰোতে এইবুলি— 'তোমালোকৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি ঈমান আনা', গতিকে আমি ঈমান আনিছো। আমাৰ প্ৰভু! এতেকে আমাৰ অপৰাধসমূহৰ পৰা আমাক পৰিত্ৰাণ কৰা, আৰু দোষ-ত্ৰুটিবিলাক আমাৰ পৰা মচি দিয়া, আৰু আমাক প্ৰাণত্যাগ কৰিবলৈ দিয়া সজ্জনসকলৰ লগতে।

১৯৪ "আমাৰ প্ৰভু! আৰু আমাক (সেই বিজয়) প্ৰদান কৰা যি তুমি তোমাৰ ৰছুলসকলৰ জৰিয়তে আমাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছা; আৰু আমাক

লাঞ্ছিত নকৰিবা কিয়ামতৰ (শেষ বিচাৰৰ) দিনা। নিশ্চয় তুমি প্ৰতিজ্ঞাৰ খেলাপ নকৰা।”

১৯৫ তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতি সঁহাৰি দিলে (আৰু ক’লে)— “মই নিশ্চয় বিফল নকৰিম তোমালোকৰ মাজৰ কৰ্মীসকলৰ কাম-কাজ— পুৰুষেই হওক বা নাৰী— তোমালোকৰ এজন অন্যজনৰ পৰা (উদ্ভূত), গতিকে যিসকলে হিজৰত কৰিছে, আৰু নিজৰ ঘৰ-বাৰীৰ পৰা (যিসকলক) উলিয়াই দিয়া হৈছে, আৰু আমাৰ পথত নিৰ্যাতিত হৈছে, আৰু যুদ্ধ কৰিছে আৰু নিহত হৈছে,— নিসন্দেহে সেইসকলৰ দোষ-ত্ৰুটি তেওঁলোকৰ পৰা অৱশ্যেই মচি দিম আৰু নিসন্দেহে তেওঁলোকক অৱশ্যেই প্ৰৱেশ কৰাম স্বৰ্গোদ্যানসমূহত, যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিঝৰাবোৰ— এটি পুৰস্কাৰ আল্লাহৰ দৰবাৰৰ পৰা। আৰু আল্লাহ— তেওঁৰ ওচৰত ৰৈছে আৰু উত্তম পুৰস্কাৰ।”

১৯৬ যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ চহৰে-নগৰে (অবাধ) চলাফুৰা (আৰু আধিপত্যই) তোমাক যেন ফাঁকি নিদিয়ে।

১৯৭ (এয়া ক্ষণিকৰ) তুচ্ছ ভোগ। তাৰ পিছত সিহঁতৰ বাসস্থান হৈছে জাহান্নাম, আৰু জঘন্য এই বিশ্ৰামস্থল।

১৯৮ কিন্তু যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰভুক ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে (নিৰ্ধাৰিত ৰৈছে) স্বৰ্গোদ্যানসমূহ, যিবিলাকৰ তলেদি বৈ গৈছে নিঝৰাবোৰ, তাতে তেওঁলোক থাকিব চিৰকাল— আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা আপ্যায়ন! আৰু আল্লাহৰ কাষত যি (সঞ্চিত) ৰৈছে সেইখিনি পুণ্যাত্মাসকলৰ নিমিত্তে আৰু উত্তম।

১৯৯ আৰু গ্ৰন্থপ্ৰাপ্তসকলৰ মাজৰ যিসকলে ঈমান আনে আল্লাহত, আৰু যি তোমালোকৰ ওচৰত অৱতীৰ্ণ হৈছে তাত, আৰু যি তেওঁলোকৰ ওচৰত (ইতিপূৰ্বে) অৱতীৰ্ণ হৈছিল তাত, তেওঁলোক আল্লাহৰ ওচৰত বিনীত (থাকে), তেওঁলোকে আল্লাহৰ বাণীসমূহৰ কাৰণে অল্পমূল্য অৰ্জন কৰিবলৈ নাযায়। এওঁলোকেই (সেইসকল ভাগ্যবান),— এওঁলোকৰ নিমিত্তে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ ৰৈছে এওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত। নিসন্দেহে আল্লাহ হিচাপ-নিকাচত তৎপৰ।

২০০ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! (সঙ্কটকালত) ধৈৰ্যধাৰণ কৰা আৰু ধৈৰ্যধাৰণত অগ্ৰণী হোৱা, আৰু (দৈনন্দিন ক্ৰিয়াকলাপৰ ক্ষেত্ৰত) অবিচল থাকা, আৰু আল্লাহকে ভয়-শ্ৰদ্ধা কৰা যাতে তোমালোক সফলকাম হ’ব পাৰা।

* * * * * * * * * * * *